

Ч. 5 ТРАВЕНЬ 1981

MAY, 1981 No. 5

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XXXVIII Ч. 5 ТРАВЕНЬ 1981

MAY 1981 No. 5 Vol. XXXVIII

ЗМІСТ

XIX Конвенція СУА — Програма	1
Юрій св. Великомученик і переможець	2
О. Процюк. Перед XIX Конвенція СУА	4
Привіт Патріарха Йосифа	5
Ф. Любинецька. Українській матері в альбом	5
Вітаємо тих що народилися в травні і червні	6
С. Кареванський. Н.С. Десь, чи не Вашого	6
Н. Даниленко. Мисткиня вишивки	7
Програма бенкету XIX Конвенції СУА	7
Д-р І. Сеньків. І. Європейська спільнота	8
Український Музей	10
Ф. Кульчицька. Д. Скождополь-Бойчук	11
Г.Ц. Чому?	12
Тільки між нами і телефоном. Л. Калинович. На розмову до церкви	13
Відгуки	13
Г. Совачева. Кризь пориви життя	14
Вісті з Централі	15
Дописи з діяльності Відділів	16
СФУЖО	18
С. Наумович. Пригоди проф. Сорбони в ССРСР	19
Our Life	20
Харчування Л. Гриців. З нашого городу	24
Вишивка. Вишивка для дітвори	25
Хроніка. Округа Нью Джерзі	26
Замість квітів	33, 36
Нашим малцям	34

Головна Управа СУА і Адміністрація Нашого Життя

108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 533-4646

Our Life Editor Uiana Llubovych
тел. (212) 674-5508

Український Музей

203 Second Ave., New York, N.Y. tel (212) 228-0110

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня.

Редактор — Уляна Любович

Редакційна колегія: Світлана Андрушків, Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець.

"Розвага — забава" ред. Віра Андрушків.

Мовна редакція — Наталя Лівницька-Холодна.

На обкладинці: **Антін Павлось. Мати. Рельєф**

On the cover: Antin Pavlosh. Mother. Wood carving in relief.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices".

© Copyright 1981 Ukrainian National Women's League of America, Inc.
International Copyright Secured — All Rights Reserved
Made in U. S. A.

ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА

Іванна Рожанковська — голова
Олександра Різник — заступниця голови
Люба Волинець — заступниця голови
Христина Навроцька — заступниця голови
Марія Томоруг — заступниця голови
Ірена Чайківська — протоколярна секретарка
Марія Савчак — кореспонденційна секретарка
Олександра Кіршак — касирка
Іванна Ратич — фінансова секретарка
Оля Гнатейко - вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Кіндрачук — організаційна
Дарія Маркусь — культурно-освітня
Ірина Руснак — музейна — мистецька
Ірина Лончина — виховна
Теодозія Савицька — суспільної опіки
Ірина Качанівська — касирка суспільної опіки стипендії

Олена Процюк — пресова
— зв'язків

Люїза Сакс — статутова

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ольга Муссаковська — голова
Поля Книш — член
Надія Попель — член
Евгенія Новаківська — заступниця
Оксана Микитин — заступниця

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ліда Колодчин — Дітройт
Наталія Даниленко — Філядельфія
Оксана Щурова — Нью Йорк
Іванна Мартинець — Північний Нью Йорк
Ліда Гладка — Нью Джерзі
Марія Почтар — Округа Огайо
Марія Семків — Чикаго
Марія Гижа — Нова Англія
Тетяна Дурбак — Південний Нью Йорк

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W.2

АВСТРАЛІЯ: "Library & Book Supply"

16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

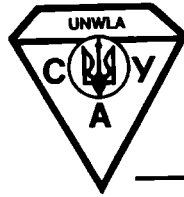
ФРАНЦІЯ: Daria Melnykovych

c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2,
France

НІМЕЧЧИНА: Ukrainischer Frauenverband

Haus der Begegnung
8 München 5, Rumfordstr. 21

XIX КОНВЕНЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

XIX CONVENTION OF UNWLA

PHILADELPHIA, PA.
MAY 23 - 25, 1981

ПРОГРАМА

СУБОТА, 23-го ТРАВНЯ

- год. 10 рано**
1. Відкриття XIX Конвенції — Іванна Рожанковська — голова СУА.
 2. Привіт — Людмила Чайківська — голова Конвенційного Комітету.
 3. Звіт реєстраційної Комісії і ствердження правосильности Конвенції.
 4. Прийняття порядку нарад Конвенції.
 5. Покликання почесної президії.
 6. Вибір ділової президії.
 7. Вибір Комісії для провірення протоколу XVIII Конвенції.
 8. Слово голови СУА.
 9. Звіт Контрольної Комісії.
 10. Запити до звітів Головної Управи.
 11. Прийняття звітів.
- год. 1 по пол.** СПІЛЬНИЙ ПОЛУДЕНОК — провадить Наталя Даниленко, голова Окружної Управи Філадельфія.
Під час полуденку відбудеться відзначення Відділів за працю в минулій каденції.
- год. 2:30 по пол.** ДОПОВІДІ:
12. Наталка Слюзар — "Етнічні групи у Білому Домі".
 13. Марта Кічоровська — "Налагоджування зовнішніх зв'язків та обміну інформаціями".
- год. 4:15 по пол.** 14. ПАНЕЛЬ — "Союз Українок Америки у 80-тих роках".
Модератор — Марія Томоруг.
Участь беруть: Любов Волинець, Христина Мельник, Леся Качмар, Оленка Савицька.
- год. 6 по пол.** Закриття нарад.
- год. 7:30 веч.** ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КИЛИМІВ зі збірки Українського Музею у Valch Institute

НЕДІЛЯ 24-го ТРАВНЯ

- год. 10 рано** 15. Наради комісій: культурно-освітньої, суспільної опіки, пресової.
- год. 11:30 рано** 16. Наради комісій: виховної, мистецтва і музею, статутової.
- год. 1:00 по пол.** ПЕРЕРВА НА ПОЛУДЕНОК
- год. 2:00 по пол.** 17. ПАНЕЛЬ організаційної комісії. Модератор — Ірена Кіндрачук.
- год. 3:30 по пол.** 18. Схвалення поправок до статуту.
19. Надання почесного членства.
- год. 5:00 по пол.** 20. Звіт Номінаційної Комісії і вибір Головної Управи.
- год. 6:00 по пол.** 21. Закриття нарад.
- год. 7:30 по пол.** БЕНКЕТ (Програма на ст. 7)

ПОНЕДІЛОК 25-го ТРАВНЯ

- год. 10:00 рано** 22. ПАНЕЛЬ фінансової комісії. Модератор — Іванна Ратич.
23. Схвалення висоти вкладок.
- год. 11:30 рано** 24. Звіти комісій і дискусія над звітами.
- год. 1:00 по пол.** ПЕРЕРВА НА ПОЛУДЕНОК
- год. 2:00 по пол.** 25. Схвалення резолюцій.
26. Внески й запити.
27. Закриття Конвенції.

ЮРІЙ СВ. ВЕЛИКОМУЧЕНИК

...”Як май, затрубив пресвятий Юрій,
Зазеленіли гори, долини,
Гори-долини, ще й полонини.
Пішли голоси по всіх низинах,
По буковинах, по всіх річинах,
Та по річинах, по кирничинах.
Усі низини зазеленіли,
Всі буковини сі зашаріли.
Та зозулечки повилітали,
Повилітали, защебетали.
І всі сі річки порозмерзали,
Всі сі кирнички повипотняли,
Пообцвітали все лататтями.
Та всі овечки та забляєли,
Всі ся вівчарі ізрадували...”

(Гн. ч. 115).

(М. Грушевський. Історія української літератури, т. I-й Київ-Львів, 1923).

На Україні є такі поговірки:

- ”Св. Юрій по полю ходить, хліб-жито родить”.
- ”На Юрія ворона в житі сховається”.
- Як піде дощ на Юрія, то буде хліб і у дурня”.
- ”Коли зозуля закує на Юрія на голому дереві, то буде голодне літо”.
- ”Роса на Юрія має цілющу силу, особливо помішна на очі”.
- Коли на Юрія дощ і грим — буде радість людям усім”.
- ”На Юра мороз — зродить овес”.

(”Альманах Русалка”, ст. 15).

З лемківських вірувань:

”Св. Юрій нажене тепло з дзюри”.

”Перед Юрієм уночі замикають стайню, жеби штріги не забрали молока”.

”..На Юрія не можна землю рушати, бо прийде велька вода й може землю забрати”.

(о. І. Бугера. ”Звичаї і вірування Лемківщини”, ст. 25, Львів, 1939 р.)

За сказанням Метафраста, св. Юрій походив із знатного роду з Кападокії, він займав високе становище у війську. Коли ж почалось переслідування християн за Деоклітіана, він зрікся високого становища й став ісповідником християнства, за що його обезглавили після восьмиденних важких мук. У 303 році після важких мук у Никомідії він і прийняв смерть...

У світовій релігійній літературі є багато написаних житій і сказань про життя, героїчні подвиги та чудеса великомученика Юрія. Одне з найкращих житіє вважається в українській Мінеї.

Західні й східні стародавні календарі відносять кончину св. Юрія на 23 квітня ст. ст., але святкується ще й у листопаді, 26 числа ст. ст.

Ім'я Юрія вважалося ім'ям княжим і більше десяти українських князів носили це ім'я; чимало англійських королів також носили ім'я Джордж та й у інших країнах це ім'я дуже поширене. Всі православні церкви присвячені св. великомученикові Юрію. Сказання — житіє св. великомученика Юрія — дійшло до нас з Греції в IV — V вв., як апокрифічне. За цим сказанням Юрія мучить перський цар Дадіян на протязі семи років. Юрій тричі вмирає і тричі воскресає; коли ж він умирає четвертий раз остаточно через ”усічення голови” мечем, то Господь покарав смертю його мучителів. Це сказання стало основою французьких і німецьких поем, значно поширених на мусулманському сході.

Енциклопедія Українознавства подає:

... ”Третє весняне свято, що сьогодні втратило чимало своєї первісної ваги на користь Великодня, як свята, підтримуваного церквою. Юрій, що припадає на ”сімнадцятий тиждень по Різді”, — це первісна персоніфікація весни, й то вже зрілої та розвиненої, і до нього ще перед заведенням християнства на Україні приєдна-

ПЕРЕМОЖЕЦЬ

но в час чорноморсько-дунайських зближень мотив про вояка-їздця і переможця над змієм. В день св. Юрія "сходить весна на землю", коли її перед тим тільки виглядали та викликали. Юрій, або Юрай, інколи Рай, — це наче Син Божий і воротар, що відкриває небо й спускає дощ і росу на землю. В цей день роса має цілющу силу, нею промивають очі, на Юр'єву росу виганяють до схід сонця худобу.

Юрій-"полісун", мисливець, він опікується тваринами, зокрема вовками... Свято Юрія — чисто хліборобське свято, воно було колись пов'язане з відповідним пісенним репертуаром, з якого збереглися тільки залишки у весняних і старих колядах"...

(Енциклопедія Українознавства, том I-й, стор. 234 - 235, Мюнхен — Нью-Йорк, 1949).

У Народнім календарі "Русалка" 1929 - 1930 р., Львів, подано:

"Квітень 23, св. Юрія. На Великій Русі почитається Юрія, як опікуна худоби, піль, плодів земних та пастухів.

У день св. Юрія угощають пастухів яешнею, обдаровують їх полотном і грішми.

Під розказами св. Юрія стоять усі лісні звірі. Є там повір'я, що люди, котрі під зиму вмирають — у день св. Юрія воскресають.

Вважають теж св. Юрія опікуном жінок, особливо молодих і дівчат, які моляться до нього, щоб дістати добрих женихів.

У день св. Юрія одягаються дівчата по святочному.

В Галичині говорять, коли на весну гримить, то св. Дмитро передає св. Юрію ключі, цебто, що св. Дмитро володіє осінню, а св. Юрій — весною.

Степан Килимник. Український рік у народніх звичаях в історичному освітленні. Том III.

...Пішли голоси по полонинах
По всіх царинах, та й по всіх садах,
По виноградах, по пасіченьках —
Всі полонини у цвіту стали,
Всі полонини та всі царини.

Та й усі сади, та й виногради,
Зродили цвіту по всьому світу,
А пчолоньки сі бай ізроїли,
Та на цвіт спали, медок зібрали".

(Гнатюк, ст. 214).

З повір'я Жовківського повіту:

"Як не йде дощ на св. Юрія і на теплого Николи, то буде сухе літо".

"Як стануть баюри на Юрія, то буде мокре літо".

"На Юра сховається в жито кура".

(Мат. до етнол. і антропології. Збірник праць, присвячений В. Гнатюку. III-й "Народний календар", стор. 333).

ПЕРЕД ХІХ КОНВЕНЦІЄЮ СУА

Чергова Конвенція СУА відбудеться в Філядельфії в днях 23, 24 і 25-го травня 1981 р. Як звичайно, під час Конвенції буде час на звіти з проробленої праці, а плани на майбутню Конвенцію будуть предметом численних нарад.

1981 рік застає нашу організацію зразково налаштану під адміністративним оглядом. СУА отримав статус неприбуткової організації, який дає йому важливі податкові вигоди. Фінансова політика СУА є теж зразково налаштанна, та її ведуть відповідні кваліфіковані членки Екзекутиви СУА. Видавнича праця проявила себе великою кількістю видань — книжок, взорів, брошур, карток і магнетних стрічок з піснями для дітвори. Тепер СУА спонзорує видання дуже потрібної наукової праці в англійській мові про український жіночий рух.

Суспільна опіка продовжує стипендійну акцію, яка гарно розвинулася та допомагає молоді поза межами Америки. Ми мали змогу вітати наших політичних в'язнів та допомогти їм фінансово влаштуватись у новій країні, та й далі продовжувати акцію допомоги потребуючим у рідному краю.

Продовжувались також наші зв'язки з неукраїнським жіноцтвом, бо наші членки беруть участь в загальноамериканських конференціях, відвідинах Білого Дому, а останнім часом СУА у складі делегації СФУЖО взяв участь у Конференції Жіночої Декади, яка відбулася 1980 р. у Копенгагені.

Український Музей, який офіційно став окремою громадською установою і надалі є предметом нашої найбільшої уваги і постійного піклування. Біля нього гуртуються фахові сили, молоді членки, а також велика частина нашого громадянства, що зацікавлене у збереженні української культури поза межами батьківщини.

Зв'язок членок з організацією підтримує наш місячник "Наше Життя".

Відвідини Округ головою СУА і окремими членками Екзекутиви, міжокружні конференції, які проводять окремі референтки, ще більше скріпляють організаційне єднання.

Звичайно, легко говорити про минулі успіхи, не так легко говорити про неуспіхи, які завжди їм товаришують... Минуле завжди є прологом до майбутнього, тож і наша минула праця є прологом до праці СУА у 1980 роках. Нам треба задуматися над тим, чи працювати так само, чи зробити якісь зміни та знайти нові способи праці і нову тематику.

Найбільше нової тематики і стимулу до праці дала нам Конференція Жіночої Декади в Копенгагені. Ми багато писали про виступи українських жінок, писала про них і закордонна преса. Писали, і то двічі, київські "Вісті з України"... Коли ми зосередили нашу увагу в першу чергу на оборону людських

прав наших політичних в'язнів в декларативних виступах, то все ж таки ми привезли із Копенгагену багато нових думок, що їх висловили 8000 жінок, які з'їхалися з усіх усюдів. Ці думки знайшли свій вислів в офіційних резолюціях Конференції, а жіноцтво понесло їх зі собою домів, на те щоб їх опрацювати згідно із своїми потребами. Постав зв'язок поміж жінками різних країн, різних культур, різного віку. Постала ціла світова сітка жіночих інтересів і ресурсів.

Погляньмо на деякі резолюції, та подумаймо чи і як можна їх використати у нашій праці. Питання політичних в'язнів, охорона їхніх родин перед переслідуваннями знайшли своє місце у резолюціях Копенгагену.

Дуже виразно підкреслено теж потребу виховання дітвори у їхній рідній мові. Турбота за старших жінок, турбота за жінок інвалідів, за їхнє правне і соціальне становище і опіка над ними була предметом довгих нарад, зокрема і тому, що 1981 рік є проголошений Об'єднаними Націями Міжнародним Роком Інвалідів, а у 1982 р. на форумі Об'єднаних Націй будуть окремі наради стосовно старших осіб.

Турбота за родину і родинний спокій та заборона знуцання над членами родини є предметом іншої резолюції. Потреба включення молодих жінок у соціальне, економічне і політичне життя, потреба освіти жінок та відповідальність за те, яку накладає Конференція не тільки на старше, але саме і на молодше покоління, ясно говорить, що ця тема спільна, як для старших так і для молодших жінок.

Резолюції Копенгагену щодо селянських жінок нам зокрема цікаві, бо ми ж звертаємо увагу і на наших селян у Бразилії, чи Аргентині. Ці резолюції говорять про допомогу селянці потрібною освітою, про потребу створення здоровних осередків по селах і осередків праці на те, щоб затримати її в селі та охоронити її від еміграції на поталу великих міст. Далі ж резолюції говорять про потребу дрібної технології, яка облегла б селянці її життя і працю. Це важлива резолюція для нас, бо з анкетних листків, які розіслало СФУЖО у Бразилії знаємо про хвороби дітей, недостачу харчів по селах.

Є ще багато інших резолюцій, які варто б про дискутувати, не всі вони стосуються нас безпосередньо, але вони нас скорше чи пізніше будуть торкатися. Світ помітно змалів. Арабські проблеми починають нас дошкулювати — хоча б згадати брак оливи. Колотнеча на Близькому Сході... заклик Копенгагену втримати мир у світі нас теж торкається.

Тих кілька резолюцій Копенгагену, що ми їх навели підкреслюють потребу спільної дії так моло-

Докінчення на ст. 6

УКРАЇНСЬКІЙ МАТЕРІ В АЛЬБОМ

Ти живеш в Декаді Української Родини. В цьому часі ти стаєш осередком особливого зацікавлення цілої української громади. Від тебе бо найбільше залежить вдержання при житті нашої спільноти.

Місяць травень твій місяць. Тобі віддаватимуть шану в родинних оточеннях, в твою честь відбудуватимуться спеціальні вечори, тобі підноситимуть квіти і подарунки, виголошуватимуть вірші і промови. Оздоблена корсажами ти з усмішкою дякуватимеш за увагу до тебе...

А коли промине твій день, ти присядеш у затишку свого дому... і до тебе приходитимуть думи...

Так. Дійсно ти найбільше відповідальна за виховання своїх дітей в українському дусі. Це довгий і складний процес... але не такий то легкий і для твоїх дітей і для тебе самої.....

Бо ти вже живеш у двох суспільствах: відкритому суспільстві твого довкілля, і закритому суспільстві — українському. Ці два світи мусіли вже і в тобі поєднатись. Але ти стояла ближче землі твоїх предків, ти винесла зі свого родинного дому глибоке наснаження українською духовістю, і тобі легше було закріпити в собі український світ, включивши туди необхідні елементи свого нового оточення.

Але ось ти маєш "переказати" цей український світ своїх предків твоїм дітям. І тут найперше виникає проблема мови. Твоя українська совість підказує тобі, що перші слова твоєї дитини повинні бути УКРАЇНСЬКИМИ словами. А тут мова країни твого проживання неначе силою напихається тобі, бо ти цю мову чуєш кожного дня у праці, у своєму оточенні. І ти мусиш тримати себе у постійній контролі перед своєю дитиною.....

Роки біжать. Твої діти вже в школі. Українська мова в них щораз то рідше на устах. У них постає питання: "Чому інакше говорити з мамою, татом, а інакше у школі, з іншими дітьми, учителями. Вони, твої діти можуть почуватися іншими, ніж ти..... Як їм це вияснити??? І знову на тебе спадає обов'язок роз'яснювати своїм дітям складну проблему двомовності.....

Ти почуваш себе зобов'язана післати свою дитину до суботньої українознавчої школи, щоб вона краще пізнала культуру своїх предків, поповнила знання української мови. Ти мусиш бути готовою на те, що твоя дитина збунтується проти додаткового навчання, а ще в суботу, коли її однолітки мають дозвілля. І знову твій обов'язок цей спротив поборювати.....

Ти свідома цього, що твоя дитина потребує однорідного середовища: українська Церква, україн-

Слава Ісусу Христу!

Ватикан, дня 24 лютого 1981

До Світлої Президії
XIX Конвенції СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
Флілдельфія, Па. ЗСА.

Світла Президіє!

Вітаю Вас на Ваших XIX Зборах і радію, що Ваша Організація, що має свої початки ще з українських земель, тут на новому поселенні щасливо й успішно розвиває свою діяльність і працю для збереження української ідентичності, культури й духа. Перед Вами незвичайно важні завдання тепер: Свого рідного духа й ідеї Батьків Ваших треба вже передавати молодому поколінню. У Вашому випадку це важна справа, бо це нове покоління — то покоління нових молодих матерей, то покоління перших виховних у родині. Від них залежатиме, якими ми будемо даліше і чим житимуть даліше нащадки. Зверніть на це увагу у Ваших нарадах і постановах!

Зверніть також увагу на те, що ми, як і інші народи опинились у важкій ситуації браку духовних покликань, нам вже бракує священників. Чи не є матері тими першими особами, що голосно говорять дітям Христовий поклик "Іди за мною" при допомозі материнських слів — "Іди за Ним — Твоїм Спасителем і Учителем". Багато матері можуть зробити і це навіть їх обов'язок! Благословенна буде Ваша праця, коли допоможете Церкві в цій святій ділі своїми молитвами і своєю виховною працею.

Благословення Господнє на Вас!

Патріарх і Кардинал

ська школа, українські молодіжні організації, мистецькі об'єднання. Ти мусиш допомогти у створенні їх і удержанні. І тому ти включаєшся у суспільну працю в одну з тих установ. Ти виконуєш цю працю коштом твого відпочинку, твоєї розваги. Але ти знаєш що це мусить статись, коли хочеш свою дитину пов'язати духово із своїм рідним середовищем.....

Діти-юнаки вже обсервують своїх батьків, їх поставу до різних проявів життя. Коли батьки працюють суспільно, здобувають там становища, це їм (дітям) деколи навіть імponує. Чи не слід тобі вказати своїм дітям, що існує ще інший світ у житті ніж гроші, вигода, телевізор і забава.....

Ти спостерігаєш зацікавлення своїх дітей з раннього віку, а коли вони стали на порозі вибору

Докінчення на ст. 9

ВІТАЄМО ТИХ, ЯКІ НАРОДИЛИСЯ У ТРАВНІ

МИКОЛА ГРИГОРОВИЧ ПЛАХОТНЮК — день народження 8-го травня 1936 р.
ВАСИЛЬ СЕМЕНОВИЧ ЛІСОВИЙ — день народження 17-го травня 1937 р.
КОНСТЯНТИН ДІДЕНКО — день народження 31-го травня 1947 р.

Рис. Віра Дражско

Докінчення: ПЕРЕД ХІХ КОНВЕНЦІЄЮ...

дих, як і старших жінок. Постає питання чи проблеми порушені є "нові" чи "старі". Філософи сказали, "що немає нічого нового під сонцем". І справді немає. Міняються тільки пріоритети, а завдяки швидкій транспортції, комунікації, технології міняються і методи праці.

Тож коли ХІХ Конвенція буде дискутувати пляни на майбутнє, нам потрібно зупинитися і над резолюціями Копенгагену і над усучасненням нашої праці. Українська жінка, що живе поза межами своєї Батьківщини, серцем прив'язана до неї. Не менш вона живе життям, яке її оточує. У ньому вона мусить знайти своє місце. Союз Українок повинен і мусить вдоволити її потреби.

ПРИВІТАЙТЕ ТИХ, ХТО НАРОДИВСЯ У ЧЕРВНІ

ІРИНА МИХАЙЛІВНА СЕНИК — день народження 8-го червня 1926 р. Адреса на засланні:
489100 Казахская ССР
Талди — Курганская обл.
Каратальский р-н
г. Уш-Тобе, ул. Джамбула, 41
КЛЕБАНОВ ВОЛОДИМИР ОЛЕКСАНДРОВИЧ — день народження 14-го червня 1932 р.
Адреса:
СПЕЦПСИХЛІКАРНЯ: 320006, м. ДНІПРО-ПЕТРОВСЬК — 6
вул. Чичеріна, 101, Уст. (ЯЄ) — 308/РБ — 9
ТОНКОНОГИЙ МОЙСЕЙ — день народження 17-го червня 1952 р. (звільнений в березні 1981 р. з табору)
Адреса: Одеса, вул. Шолом-Алейхема 14, кв. 33
СЕРГІЄНКО ОЛЕКСАНДЕР ТИХОНОВИЧ — день народження 25-го червня 1932 р.
Адреса на засланні:
682080 Хабаровський край
Аяно-Маевский р-н, с. Аян,
ул. Востречева, 18
РЕБРИК БОГДАН ВАСИЛЬОВИЧ — день народження 30-го червня 1938 р. Адреса в таборі:
618263 Пермская обл. Чусовской р-н,
п/о Кучина, учр. ВС-386 — 2
Для листів із-за кордону: Москва, п/я 5110/1 — ВС

СВЯТОСЛАВ КАРАВАНСЬКИЙ

Н. С.

Десь, чи не з Вашого я збаг листа,
Що є в людському серці теплота.
Яку не зміряв досі жоден фізик.
Котра, коли в полон нас туга візьме.
Людські серця розвеснює і близить
І чаром квітня душу огорта.

От я й благаю: Доле, не давай
Мені ні пільг, ні титулів, ні звань.
Як тим рабам фортуни показної,
Лише написані жіночою рукою
І щирою віршів теплою
Листи якнайчастіше посилай!

Сосновка 1978

МИСТКИНЯ ВИШИВКИ

Після півторагодинної їзди автoм натискаю білий дзвінок при дверях "садиби" Мирослави і д-ра Деніса Стахових. Знаю з попередніх відвідин, що це буде приємний і корисний день для мене. Усміхнена господиня дому відкриває двері. Вхожу — і відразу ж починаємо оглядати нові проекти пані Слави, обмірковуємо, радимось.

Наше знайомство і першу зустріч запланувала Лідія Бурачинська. Даючи мені адресу подружжя Стахових, радила обов'язково до них поїхати. Послухалась поради і мала приємну зустріч з людьми і з мистецтвом. В одній з кімнат були дбайливо розкладені вишивки, як експонати на виставку. Вишивки були з усіх закутин української землі: ніжно-мережані, пастилево-гаптовані, традиційні в рушникових символах, з гуцульських царинок, заволікування при-таманне рідному мені Полісся.

М. Стахів вже багато років вивчає вишивку теоретично і практично. Слушно зауважує, що мало присвячуємо уваги вишивкам центральних земель, які вона ґрунтовно вивчає. Її основна мета: дослідити, вивчити, вишити і показати найбільш стилеві українські взори з усіх частин нашої батьківщини. Працює базує на записаних документах, рисунках або фотознімках, які побільшує і оживляє на тканині. Тому її експонати є вірними копіями старовинних, часто забутих, вишивок.

Одна з перших праць М. Стахів "Україна у вишивці" — це мапа України, з якої довідуємось, яка вишивка найбільш характерна для тої чи іншої частини України. Вона виготовила таблиці з мережками, підставовими стібами, зразками вишивок та змережування. Всі експонати погруповані й описані. Це допомагає глядачеві краще зрозуміти, запам'ятати, збагнути красу орнаменту.

Багаторічне знайомство п-і Слави з знавцем вишивки Ярославом Турко з Торонто, зацікавлення ділянкою української вишивки, дбання про чистоту стилю часто зводять обох дослідниць до спільних дискусій, порад, обміну взорами та вказівок про техніку вишивання.

Для більшості — українська вишивка це святість, пов'язана з сантимоном. Але, влаштовуючи виставки, треба керуватись не сантимоном, а художньою вартістю експонату. Вишивки, з якими пов'язані спогади, показуємо родині, приятелям. А для прилюдних виставок треба вибирати лише вартісні вишивки: вони ж бо репрезентують Україну. Їх якість повинні перевірити знавці.

Є багато серед нас, що люблять вишивку, чимало вишивають, здебільшого хрестиками, взори копіюють від знайомих, міняють кольори, пристосовуючи їх до меблів, килимів тощо. Але є й такі, що знають і придержуються законів, що їх встановила для української вишивки Лідія Ненадкевич. Перестерігаючи закони, можемо зберегти чистоту української народної вишивки. І тільки тоді вона як цілість різко відрізняється від вишивки інших народів, бо ж українській вишивці немає конкурента.

Подружжя Стахови багато подорожують, особливо на цьому континенті. і "ходять в мандри", щоб милуватись природою Америки. Але навіть у літаку п-і Слава працює; вишиває вона і під час перерви на праці. У кожному своєму проекті, у всій праці має завжди підтримку і співпрацю свого чоловіка, що дуже важливе.

Працює М. Стахів дуже систематично: вибирає якусь тему, що має означене пристосування, ідею, а тоді її опрацьовує. Щоб відзначити "Український Рік Дитини", вона виконала вишивані дитячі одяги. Вишила і має збірку обрядових рушників. Багато часу забрало їй відтворення обря-

Мирослава Стахів — мисткиня вишивки.

дових хустинок, рисунки яких були вміщені в публікаціях Музею Полтавського Земства в 1911-13 рр.

Найбільш складним дотепер проектом було вишиття гербів українських земель. Але трудність подолано, і п. Мирослава представить 23 вишиті герби на 19-ій Конвенції СУА у Філадельфії. Вони виконані на підставі малюнків і пояснень проф. Михайла Батинського, проф. Володимира Січинського, а д-р Володимир Трембіцький допоміг устійнити назви земель України, які ці герби репрезентують. В дослідях також співпрацював проф. Петро Мегик.

Наталія Даниленко

XIX КОНВЕНЦІЯ СУА — ПРОГРАМА БЕНКЕТУ

НЕДІЛЯ, 24-го ТРАВНЯ, 1981 р.

ВІДКРИТТЯ — год. 7.30 веч.

Людмила Чайківська — голова Конвенційного Комітету

Слово — новообрана голова СУА

Слово — Уляна Любович, редактор "Нашого Життя" В мистецькій частині: Вокальний Ансамбль "Намисто" з Вашингтону під музичним керівництвом Петра Круля.

Відслонення таблиці нових меценатів Українського Музею — Округ і Відділів СУА

Вручення нагород літературного конкурсу ім. Лесі і Петра Ковалевих

Бенкет ведуть: Віра Кліш, Стефа Зиблікевич

XIX CONVENTION UNWLA — PROGRAM

BANQUET — 7:30 P.M.

Ludmyla Chajkowsky — Chairman Convention Committee

ADDRESS — newly elected UNWLA President

ADDRESS — Ulana Lubovych. Editor of "Our Life"

Entertainment: "NAMYSTO" — vocal ensemble from Washington, D.C.

Petro Krul — musical Director

Unveiling of the plaque honoring the new patrons of the Ukrainian Museum

Awarding of "Lesia and Petro Kowaliw" Literary Prizes
Mistresses of Ceremonies: Vera Klish, Stefa Zyblykevych

Grand Ballroom of the
BELLEVUE STRATFORD HOTEL
Broad Street at Walnut Street
Philadelphia, Pa.

I. ЄВРОПЕЙСЬКА СПІЛЬНОТА

Історія європейських народів була віками історією взаємних ривалізацій, постійних ворожнеч і жорстоких війн. Доперва по жакливіх наслідках Другої світової війни віджила в головах політиків західніх держав стара ідея примирення та з'єднання європейських народів. Братаймося, бо в єдності сила, стало одиноким гаслом рятунку.

В травні 1951 зібралися в Парижі з ініціативи міністра закордонних справ Франції Шумана шефи шістьох європейських держав: Бельгії, Франції, Федеративної Республіки Німеччини, Італії, Люксембургу і Нідерландів. Тут підписали вони договір про отлучення європейської продукції вугілля і сталі в одну міждержавну організацію. Перший раз в історії Європи погодилися уряди шістьох держав відступити добровільно частину своїх національних суверенітетів на користь спільної європейської інституції, т.зв. Монтануніон. В рамках цієї гірничо-металюргічної унії, скасовано всі дотеперішні торговельні бар'єри, пороблено нові інвестиційні програми, забезпечено шахтарям і металюргістам місця праці, заведено соціальне житлове будівництво для них і забезпечено фінансово наукові гірничо-металюргічні дослідди.

В 1957 році зібралися знов шефи згаданих урядів у Римі, де підписали основні договори про створення: а) Європейської господарчої спільноти і б) Європейської ядерної спільноти (Евратом) для мирного користування ядерною енергією. Постанови паризьких і римських договорів мають фундаментальне значення для Європейської Спільноти: це перша Європейська Конституція. Відтепер процес інтеграції Європи пішов нормальним ходом.

В 1963 році укладено асоціаційні договори з африканськими державами для взаємної співпраці і забезпечення сировини для індустрії ЕС. В 1968 скасовано останні митні бар'єри між державами ЕС, створено митну унію, спільний аграрний ринок, вільний ринок праці і встановлено митні одностайні тарифи для зовнішньої торгівлі ЕС. В 1969 зобов'язалися члени ЕС прямувати до повної господарчої і монетарної унії.

Європейський соціальний фонд фінансує професійний вишкіл молоді, дбає за працю для інвалідів і поборює безробіття серед жінок. Європейський регіональний фонд фінансує розвій господарчо відсталих і занедбаних країн та підносить життєвий рівень їх мешканців. Адміністрація ЕС дбає про чистоту повітря і води в ріках, озерах і морях, про чистоту європейських міст, фінансує наукові дослідди про те, як треба позбутися сміття, індустріальних та ядерних відпадків.

В 1973 році вступили в члени ЕС Англія, Данія і

Ірландія. Тим часом відкрили геологи великі поклади нафтової ропи і газу під Північним морем. З цих підземельних багатств користають тепер вповні Англія і Норвегія, а частинно також Нідерланди і Німеччина, що має велике значення для ЕС, яка прагне незалежнення від арабської нафти. В січні ц.р. стала також Греція 10-тим членом ЕС. Подія ця має важливе політичне значення для стабілізації грецької і європейської демократії. В 1983 році вступають у члени ЕС також Іспанія і Португалія. Політики ЕС здають собі справу з труднощів, які на них чекають. Європейські народи не мають ще виробленого почуття взаємної приналежності. Різномірні протилежності і упередження утруднюють мирне співжиття народів. Тут якраз лежить велике завдання перед адміністрацією ЕС. Вона мусить постійно утихомирювати національні егоїзми європейців і усувати психічні бар'єри між ними.

Господарче і політичне відродження Західньої Європи по Другій світовій війні було можливе лише завдяки матеріяльній і мілітарній помочі США. НАТО і партнерська приязнь з США принесли європейським народам мир, добробут і свободу. 270 мільйонів вільних європейців нараховує тепер ЕС, якої границі сягають від Гренландії на півночі аж поза грецькі острови Середземного моря на півдні. Спілка 10 європейських держав має сьогодні у своєму розпорядженні поважні господарчі і мілітарні сили, говорить на міжнародних конференціях одним язиком і виступає відважно в обороні всіх європейських народів. Народи ЕС є історично, культурно і релігійно споріднені з народами Східньої Європи. На них тяжить моральне зобов'язання не забувати за своїх братів поза Залізною куртиною. Народи ЕС прагнуть мирного усунення ганебного поділу Європи на два ворожі бльоки. Право на самовизначення для всіх народів Європи є фундаментальним постулятом політики ЕС.

ГОЛОВНІ ОРГАНИ ВЛАДИ ЕС

1. Комісія ЕС складається з 14 членів, яких висилають уряди Спільноти на 4 роки до бельгійської столиці Брюссель, де вона постійно резидує. Англія, Франція, Італія і Німеччина мають в Комісії по два комісари, а інші члени по одному. Вона працює незалежно від національних урядів, придержується лише паризьких і римських постанов і вважає себе за уряд З'єднаних держав Європи. В Брюсселі живе і працює також 8.000 урядовців і перекладачів з поодиноких європейських країн, які ведуть адміністрацію ЕС в 7-ох мовах Європи. По вступі Греції до ЕС прибуло до Брюсселю ще 600 грецьких урядовців, які

зайняли тут добре платні становища. Президентом Комісії був досі англієць Дженкінс, а від 1-го січня ц.р. зайняв його місце бувший міністер закордонних справ Люксембургу Гастон Торн. Комісарі одержують високі платні з каси ЕС. Так нпр. річна платня президента Комісії виносить нетто 245.000 марок. Якщо вони по 4-х роках повертаються до своїх країн, то їм належить ще 3 роки переходова допомога по 130.000 марок річно. Ці фантастичні комісарські платні пояснюються тим, щоб заохотити найздібніших політиків і фахівців різних ресортів до переходу на заграничне становище на 4 роки до Брюсселю.

2. Рада Міністрів резидує в столиці герцогства Люксембург. Сюди з'їжджаються на наради міністри поодиноких ресортів 10 — урядів ЕС. Тут вона дебатує і децидує над пропозиціями Комісії в справах господарчої інтеграції Європи. Постанови Ради Міністрів мають законну силу у всіх країнах ЕС.

3. Європейська судова палата міститься в Люксембургу. Тут працюють 10 суддів, делегованих з 10 держав ЕС. Вони судять і видають вироки на підставі європейського права, яке стоїть понад національними законами. Завданням Європейського Суду є оборона прав європейських договорів і охорона постанов Ради Міністрів і Комісії. Це є найвищий суд ЕС, який займається переважно господарчими справами. Але тому що його вироки стосуються також урядів ЕС, мають вони, звичайно, політичний характер.

4. Європейський Суд охорони прав людини міститься в Страсбурзі (Франція). Його завданням є розглядати провини супроти Європейської Конвенції прав людини.

5. Рахівнича Палата контролює фінанси ЕС. Найбільше видатків ЕС (понад 50%) іде на аграрний ринок. Реформа аграрного ринку є найтяжчим завданням Комісії в ц. р. 60% своїх доходів черпає ЕС з зовнішнього мита, з торгівлі і податків з власної адміністрації. 40% бюджету приносять членські

Симона Вей — президентка Європейського Парляменту

Simone Veil, President of the European Parliament.

вкладки урядів ЕС. Найбільшу суму до каси ЕС платить німецький уряд. Недавно появилася груба книга автора Данила Страсера п.з. Фінанси Європи (Прегер, Нью-Йорк), яка докладно інформує про бюджети важніших органів ЕС. Страсер є членом брюссельської Комісії ЕС.

6. Європейський Парлямент існує від 1952 року. Початково містився він в Люксембургу і мав 198 послів, делегованих з національних парламентав. Але 1979 переведено у всіх країнах ЕС загальні вибори до Європейського Парляменту і перенесено його до Страсбургу.

Продовження буде

Докінчення: УКРАЇНСЬКІЙ МАТЕРІ...

звання, ти служиш їм своєю порадою, порадою перед усім вчитись та вибирати не тільки економічні професії, але й наукові, політичні, мистецькі. У нас же така прірва в них....

Твій син чи дочка доростають до віку, коли їм слід вибрати своїх подруг життя. В багатьох випадках твій і твого чоловіка вплив діють на них. І вони залишаються в українському середовищі. Але не завжди. Яке ж трудне твоє становище, коли поєднуються люди двох різних культур!... А однак твоя доцільна постава супроти мішаних подруж уратувала не одного внука для українського середовища.....

Чи не досить трудних завдань звалилось на твої плечі?????

А тут ще й "українська сцена" останніх днів.

Твій син чи дочка вже дискутують про те, і

пригадуються, чи слід їм взагалі активізуватись в українській громаді.....

І твоє обличчя вкривається глибокою зморшкою...

Що ж їм відповісти?????

А жіноча конференція в Копенгагені? Як дружньо вміли жінки там знайти спільну стежку співпраці!

То може й у цей час шукаймо ми, жінки, спільної стежки, стежки понад оте молодецьке "Ми виграли". Бо гра тут іде не про перехідну чашу на спортовому майдані, а про чашу ПОКОЛІНЬ. Кому ж ми її передаватимемо, коли ці нові покоління в розгубленні????

Та й чи ж доцільно, щоб чаша поколінь була різьблена однією тільки лінією взору, коли сучасна ЛЮДИНА така багата в глибокі і корисні думки?.....

Ну, і Україна. Її живі представники, що між нами не випадково не беруть участі у сучасній українській грі "МИ... ВИ..."

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ П'ЯТЬ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ
/КРІМ ПОНЕДІЛКА І ВІВТІРКА/
ВІД ГОД 1 — 5 ПО ПОЛ.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ НА СТОРІНКАХ АМЕРИКАНСЬКИХ ГАЗЕТ

Газета "Нью-Йорк Таймс" вмістила 27 березня 81 р. статтю під заголовком: "Велика екскурсія стежками культури не виїжджаючи з Нью-Йорку". В статті йдеться про кілька нью-йоркських музеїв. Про Український Музей написано: "Веселість виставок та сердечність працівників Музею створює таке почуття у відвідувача, начебто він потрапив до іншого світу". Далі описані виставки Музею і згадані курси писання писанок. Стаття ілюстрована фотографією Марти Лопатинської у вишитій блюзці, яка пише писанки.

Вдруге "Нью-Йорк Таймс" згадав про писання писанок 17-го квітня в статті "Святкуючи Великдень".

Стаття в "Дейлі Ньюз", популярній газеті в Нью-Йорку, вміщена 3-го квітня, починається так: "З усіх весняних традицій чи не найбільш барвистою є писання писанок і мало народів це роблять краще за українців". Далі подано історію писанок і пояснення символів на них. І тут — фотографія писанчарки Марти Яцушко.

Згадка про Український Музей була у місячнику "Пан-Ам Кліппер", який видає летунська лінія Пан-Ам і роздає всім пасажиром. В журналі написано про особливості українських писанок.

Статті про українські писанки також були в журналі "Cuisine", який радив своїм читачам відвідати Український Музей та оглянути "неперевершену колекцію писанок", і в газетах "Нью-Йорк Пост" і "Стейтен Айленд Едвенс".

ЕКСКУРСІЇ В МУЗЕЇ

Організовані групи дітей і дорослих вчачали до Музею у березні і квітні. 14 березня прийшло близько 150 учнів школи українознавства при Самопомічі у Нью-Йорку. У квітні було шість груп учнів з ньюйоркських елементарних шкіл, дві екскурсії дорослих, організовані американськими освітніми установами в околицях Нью-Йорку, і 71-ий Відділ США з Джерзі-Сіті.

ІНТЕРВ'Ю ПРО ПИСАНКИ НА ТЕЛЕБАЧЕННІ

Щодня на п'ятому каналі телебачення в Нью-Йорку від 11-ої до 12-ої год. дня буває програма "Midday with Bill Boggs". Розпочинаючи програму 17-го квітня Білл Баггс сказав, що він зараз покаже "найкращі великодні яйця". Далі йшло восьмивхвилинне інтерв'ю з Мартою Зелік, співробітницею Музею. Була розмова про спосіб писання писанок, про їхнє походження та символіку. Також був показаний фільм із близько сфотографованими писанками. Баггс сказав, що такі писанки можна побачити в Українському Музеї в Нью-Йорку та купити в музейній крамничці.

НАТОВПИ ВІДВІДУВАЧІВ У МУЗЕЇ

Цієї весни популярність Українського Музею збільшилась завдяки численним згадкам про Музей в американській пресі у березні і квітні, інтерв'ю на телебаченні про писанки і Музей, згадкам про Музей на радіопрограмах і показам писання писанок поза Музеєм, зокрема у найбільшій в Нью-Йорку крамниці дитячих іграшок Шворца.

Часом у Музеї і в музейній крамничці бували натовпи відвідувачів. У березні їх було 582, а в квітні — 1107. Цьогорічні курси та покази писання писанок притягли багато людей.

НЕДАВНІ ДОТАЦІЇ ВІД АМЕРИКАНСЬКИХ УСТАНОВ

У лютому-березні Музей дістав від Мистецької Ради стейту Нью-Йорк 16,500 дол. в рахунок улаштування виставки рушників, на поточні потреби Музею і освітні програми. Від National Endowment for the Arts одержав 8,000 дол. в рахунок улаштування виставок.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ:

1,000.00 дол.: — 103-й Відділ США, Гемпстед, Н.Й. — меценат.

545.00 дол.: — 93-й Відділ США, Гартфорд, Конн. — добродій.

по 500.00 дол.: — 12-ий Відділ США, Парма Огайо, — добродій, 19-ий Відділ США, Бордентовн, Н.Дж. — добродій. Анна Рак, Асторія, Н.Й. — меценат, + **500.00.** Український Народний Союз.

250.00 дол. — 1-ий Відділ США, Нью-Йорк.

200.00 дол. — 55-ий Відділ США, Глендаль, Каліфорнія.

100.00 дол. — Волтер Восьний.

по 50.00 дол. — Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч", Балтімор, Мд., Іванна і Стефан Рожанковські, Уляна і Володимир Дячуки, Іван Парфанович, 22-ий Відділ США, Чикаго, Ілл.

40.00 дол. — Ольга Овсянецька.

по 25.00 дол. — д-р Теодор Мацьків, Надія і Стефан Гробельські.

20.00 дол. — Марта і Лев Шанковські.

по 15.00 дол. — Василь Рудько, Галина Єфремов, д-р Аркадія Коцибала.

по 10.00 дол. — Ірина Кашубинська, Ірина Качмарська, о. Роберт Москаль, Александра і Роман Шведи, подружжя Іван Попек, Дарія Зелік через 28-ий Відділ США, Ньюарк, Н.Дж.

по 5.00 дол. — Микола Костирко, Стефанія Грубська, Ольга Богачевська.

3.00 дол. — Марія Грушкевич.

2.00 дол. — Петро Мегик.

Дарія Байко
Дуже щиро дякую
адміністративний директор

ДАРІЯ СКОЧДОПОЛЬ-БОЙЧУК

"На межі двох століть неминуче з'являється людина, що ніби на грані, звідки видно далеко назад, а ще дальше вперед..." (Підмогильний: "Місто")

Однією з таких постатей була Покійна. Народжена всього кілька років після межової дати XIX — XX ст. (4 вересня 1904 р.), вона ясно усвідомлювала наше пройдене і це наше минуле вкладала в побудову майбутнього, уважаючи, що це єдиний шлях для вдержання нас як спільноти.

У трьох відтинках нашої громади вона вбачала суттєвість громадської праці: відтинок молоді, відтинок жіночого руху з особливим підкресленням значення української родини і відтинок нашої культури, особливо нашої народньої культури, як праджерело української духовости.

І тому у тих трьох відтинках громадської праці Дарія Бойчук була активна протягом всього свого життя.

Наділена вродженими провідницькими здібностями з суспільними нахилами та успадкувавши по своїй матері Марії з роду Черненків зацікавлення до українського народнього мистецтва, вона вже в ранніх роках ставила перші кроки в суспільній праці.

І так у 1919 р. бачимо її разом з матір'ю на дижурах у військовій лікарні в Станиславові, де лежали ранені вояки Галицької Армії.

У 1921 р., як учениця учительської семінарії Сестер Василіянок у Станиславові, вступає до Пласту, де скоро займає провідні пости: є курінною, курінним суддею, зв'язковою, кошовою, а з постановням уладу старших пластунів (УСП) у 1924 р., бачимо її і тут на видних постах аж до розв'язання Пласту у 1930 р.

Найшовшися на еміграції після Другої світової війни Покійна закладає в Ноймаркті (Німеччина) курінь пластунок, в Регенсбурзі (Німеччина) веде пластові виховні курси і табори, є членом Головної Пластової Ради і Крайової Пластової Старшини на американську зону в Німеччині, є крайовою референткою пластунок в Німеччині.

Після переїзду до Америки і поселення в Дітройті у 1952 р. зразу включається в пластову працю. Бере на себе обов'язки впорядниці юнацьких гуртків, є зв'язковою 10-го куреня юначок ім. Ольги Кобилянської, членом Станичної Старшини, членом Крайової Пластової Ради в Америці. Покійна була співзасновницею сеньйорського жіночого куреня "Нові обрії" в Дітройті, його Курінною, членом Ради Чести і співредакторкою правильника цього куреня. Крім цього довгі роки, як тільки дозволяло їй здоров'я, сповняла функції інструкторки в таборах юначок в Зеленому Ярі біля Дітройту.

Друга ділянка праці Покійної — це жіночий сектор. Покійна дивилась у майбутнє української нації очима основного національного усвідомлення широких мас нашого жіноцтва та вдержання твердих родинних традицій. Вона добачала деякі браки національної свідомости серед нашого селянства і робітництва і тому від молодих літ починає включатись у суспільну працю на цьому відтинку.

В Станиславові ми бачимо її в рядах "Товариства Українських Жінок" (давніше Товариство Руських Женщин), як голову гуртка Вишивальниць того ж товариства, а опісля

як довголітню голову Організаційно-Освітньої Секції ім. Уляни Кравченко при Союзі Українок.

Така праця вимагала частих виїздів на села з рефератами чи в організаційних справах. І молода Одарка не жаліє труду. Майже кожної неділі ми бачимо її в терені. А вислідом цієї праці є постановня нових гуртків вишивальниць, курсів трикотарства, курсів для неграмотних тощо.

Незалежно від праці в Союзі Українок, Одарка включається у працю в Товаристві Домашніх Помічниць ім. св. Варвари в Станиславові і веде їх хор.

Співпрацює з Товариством "Рідна Школа" у підготові дитячих садків (сезонових) по селах (Одного року сама вела такий садочок, щоб ближче запізнатись з тією працею).

Зокрема вложила вона багато праці в підготову Жіночого Конгресу в Станиславові в 1934 р. Як голова Мистецької Секції вона зорганізувала "День Селянки", який відбувся під час Конгресу, а в якому взяло участь 6.000 учасниць в регіональних українських строях. Незабутня сцена з цього конгресу! Покійній однак не довелося бачити цього, бо польська поліція виарештувала багато активних наших діячів в тому часі.

У 1936 р. Покійна очолювала Комітет З'їзду колишніх учениць семінарії Василіянок у Станиславові.

Після переїзду до США по Другій світовій війні, зараз же включається у працю 63-го Відділу СУА в Дітройті. Займає становище голови в 1961 р. В тому часі стає й секретаркою Окружної Управи СУА.

У 1964 р. переходить до 56-го Відділу СУА, а згодом стає його головою у 1970 р. У наступних роках очолює різні пости в управі Відділу

Доки стало їй сил, брала участь у сходинах свого Відділу, часто виголошуючи реферати на різні теми. ("Жіноцтво в рядах Січових Стрільців" (1965), "Духова єдність з Україною" (1966), "Пізнаймо творчість жінок", "Листопадовий зрив" (1968), "Значення 90-ліття жіночого руху та 25-ліття СФУЖО", "Український патріярхат" (1976), "Леся Українка" (1978).

Третьою ділянкою праці протягом всього її життя було народне мистецтво, особливо вишивка, у якій вона була

ПОДЯКА

З приводу поважної недуги і операції складаю щире подяку за пожертви на Служби Божі, молитви, відвідини і поміч по повероті з шпиталю паням із Фінансової Комісії СФУЖО та паням із Відділів СУА у Філядельфії, Атланти в Джорджії, Асоціації Українців в Джорджії і всім, що старалися піддержати мене на душі. Тому, що немає змоги подякувати всім з осібна складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Вероніка Цегельська

З нагоди ювілею 70-ліття і відзначення 50-ліття артистичної праці як співачки, учительки і суспільно-громадської діячки, членки нашого Відділу СУА в Маямі Вероніки Цегельської на прийнятті, що ми його урядили з великою участю місцевого громадянства, зібрану суму 75.00 дол. пересилаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Членки 17-го Відділу СУА,
Маямі

ЧОМУ?

У числі журналу за березень ц.р. помістила редакція вірш "Як неждано..." та запитує, чи не знає хто автора його. Чому редакція цікавиться, хто автор такого слабого літературною формою і змістом вірша? Чому цікавиться з'ясувати вкриті тайною? Можливо, авторові вже самому соромно до цього вірша признаватись.

А як ілюстрацію до слухних слів, підписаних криптонімом Н.Л.М. під заголовком "Відгук", чи не краще було б подати рядки з поезії Миколи Зерова: "Ну й що як осінь?! То хіба скорбота, коли серця і в осінь молоді!" Чи Максима Рильського:

*Запахла осінь в'ялим тютюном,
Та яблуками, та тонким туманом, —
І свіжі айстри над піском рум'яним
Зоріють за одчиненим вікном.*

*... I пощо жс весна нам,
Коли ми тихі та дозрілі станем
I вкрие мудрість голову сріблом.*

Г.Ц.-Н.

неабияким знавцем і у яке вклдала свою душу. Якже всі ми добре пам'ятаємо. У приватні відвідини, на всілякі сходи вона брала зі собою якусь робітку, показуючи зібраним нові стилеві взори, які часто сама комбінувала.

Цікавила її деякий час і кераміка, особливо трипільської доби, у якій також пробувала своїх сил.

Ще в Україні вона влаштовувала виставки народного мистецтва, збираючи по селах експонати, навіть частину експонатів вишивок переслала на виставку українського народного мистецтва, яка відбулась в Америці в Чикаго в 1931 р.

Покійна Дарія була активна в улаштуванні різного роду виставок народного мистецтва, уважаючи, що треба показувати молодим поколінням багатство цього нашого дорібку, а чужинців усвідомлювати в нашій народній культурі.

Віднотуємо її участь у цій ділянці праці: У 1961 р. Покійна помагає в улаштуванні виставки кераміки, яку влаштував СУА.

У 1966 р. підготовляє виставку дитячої творчости "Юні малюки" в публічній бібліотеці в Гемтреку (біля Дітройту), а пізніше в тій же бібліотеці виставку "Наша ноша".

Бере участь в Комітеті "Показу Народної Моди", при СУА 1967 р. Приймає участь в організації "Київського Вечора", улашованого СУА 1967 р. Голова Комітету "Бойківського Вечора" 1970р. (Вечір був повторений в Клівленді).

Голова Комітету "Виставки Народного і Прикладного Мистецтва" у 200-ліття Америки і 100-ліття поселення українців в Америці 1976 р.

У переконанні, що кожна суспільна праця вимагає підтримки у пресі, Покійна Дарія взялась і за перо.

Вже від 1924 р. вона дописувала до таких жіночих журналів: "Жіноча Доля", "Світ Молоді", "Нова Хата".

В Америці дописує до "Свободи", "Народної Волі" і "Нашого Життя".

Була членом редакційної колегії органу СФУЖО "Українка в світі". Деякий час редагувала Бюлетень Окружної Управи, СУА в Дітройті. Зредагувала "Пропам'ятну Книгу" в 40-ліття СУА в Дітройті.

В роках від 1968 — 1979 редагувала "Вісті зі Станиці організації "Пласт" в Дітройті.

В "Альманаху Станиславівської Землі" бачимо її довші статті: "Союз Українок в Станиславові і повіті" і "Школа Сестер Василіянок в Станиславові."

Коли додати до цього низку рефератів, виголошених на терені СУА чи в українській громаді та статті на тему української родини у збірнику "Українська Родина", виданому п. Тишовницьким, то бачимо, що її журналістичний дорібок показний.

Якийсь час була активна в Комітеті допомоги видання Енциклопедії Українознавства, в "Рідній Школі" і хорі Трембіта в Дітройті.

За свою видатну працю для Пласту була нагороджена орденом св. Юрія в сріблі, а за працю на інших відтинках нашої громади відмічена в англомовних виданнях "Українці в Дітройті" (за редакцією Марти і Михайла Віхорек), а також у бібліографічному довіднику "Українці" в Північній Америці (ред. Дмитра Штогрини).

Дня 15 травня 1980 р. Дарія Скочдополь-Бойчку закінчила свій земний шлях.

У її похоронах взяли організовану участь численні пластові ряди та велика українська громада.

Покійна залишила у глибокому смутку чоловіка д-р Осипа, відомого пластового діяча, сина Юрія і двоє внуків.

Фалина Кульчицька

НА РОЗМОВУ ДО... ЦЕРКВИ

Одного разу кілька моїх молоденьких знайомих нарікали, що від них вимагається кращої поведінки, як від старших.

— Пані Любо — у нас у церкві старші люди дуже часто говорять стоячи — але коли ми перекинемось словечком, то вони на нас дивляться злим оком!

Мене це дуже здивувало, але коли я побувала в кількох наших церквах де, нема лавок, і всі стоять під час цілої Служби Божої, то побачила, що часами ще є багато спокус, щоб пускати язички в рух. Звичайно це не є відповідне місце на розмови, та й культурні люди повинні себе контролювати. У нас здавен-давна звичай, що в церкві поводимось, з гідністю. Леся Українка звертала увагу на дивну поведінку росіян, які саме в церкві розмовляли.

Недавно я відвідала своїх близьких родичів в містечку Н. В неділю ми поїхали до церкви. Коли прийшли, то вже не було місця де стояти.

— Тітко, ходім нагору, на хори там напевно знайдемо місце! — сказав мій родич Богдан.

Ми пішли нагору, і я в думці вже розкошувала тим спокоєм, що там у закутку могла б знайти.

Та сталося дещо інакше. Людей не було там багато — всього дев'ятеро. Та троє молодих, під стіною, ввесь час щось говорили між собою. А троє мужчин, поспирались на поруччя балькону хорів і ввесь час перекидалися коментарями. Дивно було, як то один з них навіть у грубезний молитовник час від часу заглядав, і вміло, у належних місцях христився, а потім побіг до св. Причастя — а все ж таки встигав переговорити не одне і не дуже то тихим голосом...

— Тето Любо, не дивуйтеся, це ж стандартова поведінка певної частини тих, які йдуть на хори,

пояснив мені мій свояк. — Це майже ритуал.

— Як це так, кожного тижня? — запитала я.

— Так тето! Є, звичайно, маленькі варіації — хто коло кого стане. Але, наприклад, всі ці говоруни мало не стають на пальці, коли натягають голови, щоб добре бачити людей внизу — головню під час того, як вірні приступають до св. Причастя! Тоді ці спостерігачі, немов на параді дивляться!

— Ну, а чи завжди буває таке непляноване змагання тих кількох псевдопобожних зі співаком на хорах? — запитала я.

— Може не завжди, але часто він благально споглядає на тих цікавських парафіян, а часами й пальцем їм накиває з проханням ... та, тітко, вони себе рахують за "стовпів парафії", їх все цікавить, вони все хотять знати й бачити, що там діється внизу, — так описував мені мій родич.

Мене це досить здивувало, бо в нашій церкві такої поведінки нема, й рідко щось подібне мені приходилось спостерігати. Мені важко зрозуміти чому ті "солідні стовпи громади й парафії" ходять в церкву на розмову, чому хоч не вийдуть надвір, якщо їх аж так язик свербить. Навіщо ж перешкоджати іншим молитися? Моя своячка Лариса мабуть має рацію коли вона пропонує, щоб світити тільки біля престолу, а в церкві щоб було темно, тоді одні одних не будуть бачити та й не матимуть спокуси заглядати за другими, і всі зможуть спокійно зосередитися над відправою й молитвою.

Мені цікаво, чи є ще якісь такі українські парафії, де бувають такі дивні вияви некультури?

Любов Калинович

ВІДГУКИ

До Хвальної Редакції журналу "Наше Життя"

Високоповажана Пані Редактор!

У моєму короткому листі хочу лиш сказати, як 25-літня читачка Вашого цінного журналу, бо він для мене надзвичайно цікавий.

Крім Ваших, дуже цікавих та приємних статей, залюбки читаю статті п. Л. Калинович. Подобається мені, як вона порушує проблеми нашої громади, про які ніде не пишеться.

Однак треба про це писати, щоб можна було різні недотягнення поправити, на помилках вчимося, хоч до них тяжко признатися.

Бажаю Вам багато терпливості та успіхів у видаванні нашого цінного журналу.

З пошаною до Вас

Н. Дума

ДАРУНКИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Дарія Сірко — Нью-Йорк, шість писанок, Оксана Крушельницька — Огайо, вісімдесят вісім писанок, Марія Левоска — Пеннсілванія, чотири писанки, Оксана Павлик — Огайо, чотири писанки, Еверетт Дорти — Огайо, дві писанки, Олена Мартинюк — Огайо, сім писанок, Христина Фіорій — Нью-Йорк, чотирнадцять писанок, Ізидора Боярська — Нью-Йорк, сімдесят дві писанки

Щира подяка

Марія Шуст
директор У. М.

СПОГАДИ — ВІЙНА І ВИЗВОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

Продовження

У САНІТАРНІЙ УПРАВІ

У Києві були тривожні дні. Початок революції в Німеччині переробив відразу німецького, чистенького й дисциплінованого, вояка в неохайного, огидного звіра. Тепер вони ходили по вулицях гуртками з великими люльками в устах, часто в подертому й брудному одязі, голосно розмовляючи. Такі розхристані ходили й по Хрещатику, не віддаючи шани німецьким старшинам і штовхаючи жінок, що їм траплялися по дорозі.

Нарешті дня 13 листопада відбулось засідання Українського Національного Союзу під головуванням Винниченка. На тому засіданні був приявний щойно випущений із в'язниці Симон Васильович Петлюра. Були там і Микола Міхновський і Василь Сочачів. Василь поставив внесок ще раз перебалакати з гетьманом, але Винниченко заявив, що справа вже перерішена і повстання вже підготоване.

Дня 14 листопада гетьман проголосив федерацію України з Москвою. У відповідь на те появились на мурах Києва проклямації, що закликали до повстання. Воно почалось у Білій Церкві, де тоді перебував корпус Українських Січових Стрільців. Момент для повстання був пригожий, бо цією федерацією населення було вражене. Боротьба тяглася недовго. Але все ж росіяни знахабніли і проголосили в Києві набір рекрутів. Мій чоловік і Пахаревський одержали наказ набір перевести.

Нас це дуже схвилювало. Хоч ми вже відчували провал гетьманського уряду й були поінформовані про повстання, проте не хотілося прикладати рук до його наказів. До того я боялась іншого ексцесу. Я знала, що росіяни використовували цей мент, щоб звести порахунки зі свідомими українцями, і чула про те, що багатьох українських старшин і вояків розстрілювали без суду. Я знала, що Василь не буде в комісії говорити по-російськи, отже це й може стати приводом до якогось зудару. Але головою комісії був князь Михайло Оболенський, якого я знала раніш як людину толерантну і розумну. Це мене заспокоїло. І він дійсно не завів моїх надій. Сочачів і Пахаревський говорили цілий час по-українськи, а князь відповідав їм російською мовою, коли вони до нього зверталися. Це вплинуло мабуть і на інших присутніх старшин. Так пропрацювали вони один день, а на другий уже не збиралися, бо на периферіях міста вже були повстанці. Це сталося на Варварин день, 4-го грудня 1918 року.

На 14 грудня був призначений день в'їзду у Київ Директорії, що складалася з Винниченка, Петлюри, Андрієвського, Шевця і Макаренка. Падав сніг, прикриваючи все білим, чистим покривалом. Так безмежно хотілося, щоб це віщувало нам якесь оновлен-

ня для своєї влади і щоб прикрило назавжди сліди большевицької і білогвардійської господарки. Пам'ятаю, що я ковтала сніжинки, як якесь причастя, що очищало мене від брудних спогадів про Москву, горе і кров. Думалося — яку малу вартість мають переживання однієї людини і навіть нації для вічності і скільки цих переживань було за останні два роки?... Скільки жаху й горя накопичилось на бідній душі українського народу!

Але не зважаючи на такий врочистий настрій, якимось не було спокійно на душі. Надто часто все мінялося за ці два роки й не можна було вірити у тривкість цього стану.

Так стояли ми довго, довго. О 4-ій чи 5-ій годині сказали нам, що Директорія не приїхала і буде щойно завтра. Полки почали розходитися військовим маршем і нам теж не лишилося нічого іншого, як іти додому.

На другий день я пішла знову й таки дочекалася. Проїхав автом Петлюра в напрямі св. Софії. Там відбулися молебень і промови, але я не чула їх, бо стояла надто далеко. Вже не було того врочистого настрою, що вчора. І військо і люди, що прийшли на зустріч, виглядали сумними. Надходили свята Різдва Христового і ми почули, що полки, які прийшли з-під Білої Церкви, самовільно демобілізуються. Всіх тягнуло бути вдома на Різдво. Але хто ж мав боронити Києва від большевиків, які підсувалися?

Одного дня Василь прийшов із Санітарної управи, куди його знов покликали, і мовчки ліг на своє ліжко. Я знала його вдачу й не розпитувала. Згодом він сказав мені:

— Одрина сьогодні перебрав знов Санітарну управу!

Це був молодий лікар прискореного випуску воєнного часу. Тоді, коли Василя стягнули з команди шпиталю до Санітарної управи, Д. Одрина був її начальником. Тоді, коли все щойно формувалося, це було зрозуміле. Тепер начальником був д-р Галин, на кілька років старший, а може й ровесник Василя. Це був доктор медицини, інтелігентний, розумний чоловік.

Перебрання Санітарної управи відбулось так, що Дмитро Одрина подзвонив телефоном, що приїде в 3-ій годині цю установу перебрати. Д-р Галин мовчки встав, поклав ключі на стіл і вийшов. — Хто б не був Одрина, але в такий спосіб не можна цього робити. Такого я не сподівався, — закінчив Василь своє оповідання. Він дуже шанував своє звання й здавна введені там правила взаємин.

Продовження на ст. 24

Вісті з Централі

ОБІЖНИКИ

Суспільна опіка у своєму обіжнику нагадує про потребу продовжувати стипендійну акцію та просить Відділи допомогти фінансово видати інформаційні памфлети і брошури про працю суспільної референтури у цій ділянці.

Пригадує про потребу і надалі опікуватись політичними в'язнями та їхніми родинами.

Акція посилок одежі, книжок тощо: у зв'язку з реорганізацією проситься Відділи подавати точні інформації до суспільної опіки.

Фонд Імени Еви Сташків, членки 17-го Відділу СУА — це живий пам'ятник для великої меценатки української науки. Рішенням Головної Управи СУА постановлено доповнити цей фонд додатковою пожертвою нашого членства у висоті 1 дол. від членки, щоб у цей спосіб вшанувати пам'ять меценатки. Голови Відділів ласкаво перешлють зібрані гроші до касирки стипендій, І. Качанівської 4831 Но. 12 Ст., Філадельфія Па. 19141

Олена Процюк,
пресова референтка СУА

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА ВПЛАТИЛИ В БЕРЕЗНІ 1981 Р.:

1.000.00 дол.: Євген і Мирослава Наливайки, Лестер Прері

315.00 дол.: Тарас і Ірина Івасеві, Філадельфія

252.00 дол.: 99-ий Відділ СУА, Вотервліт

250.00 дол.: Марта Шиприкевич, Філадельфія

по 200.00 дол.: д-р Євген Мартинюк, Акрон, Організація Оборони Лемківщини — Відділ 11-ий, Вотервліт, Коговз, Трой, д-р Теодор і Анна Небожуки, Вест Сенека, Н. Н., Парма, Степан і д-р Валентина Савчук, Гемтремк, Еммер і Ольга Берчі, Гантінгтон, д-р Пилип і Володимира Демуси, Мокена, 26-ий Відділ СУА, Дітройт

160.00 дол.: Олена Бобиляк, Кліфтон.

по 150 дол.: Ольга Паппас, Довнерс Гров, д-р Ігор Кодельський, Овк Ловн, д-р Богдан і Марта Цимбалісті, Джеймсбург, Ірина Сольчаник, Мідія, Українсько-Американське Допомогове Т-во, "Будучність", Дітройт, Марія і Володимир Барагури, Вудгейвен (через 64-ий Відділ СУА), 55-ий Відділ СУА, Лос Анджелес, Сестрицтво при церкві Різдва Пречистої Діви Марії, в Нью-Бронсвіку

120.00 дол.: 64-ий Відділ СУА, Нью-Йорк

по 100.00 дол.: Михайло Кладочний, Боффало, Іван і Марія Горбачуки, Боффало, д-р Теодор Правак, Боффало, д-р Орест і Оксана Кузьми, Гартфорд.

75.00 дол.: д-р Михайло Сайкевич, Еггертсвіл

60.00 дол.: 84-ий Відділ СУА, Чікаго (доповнення стипендії)

по 50.00 дол.: Ярослав Пришляк, Боффало, Володимира Михайлів, Честер (І-ша рата)

30.00 дол.: Василь Мельник, Боффало

по 25.00 дол.: Софія Тарабан, Боффало, Михайло Блендончий, Боффало, Богдан Дусанівський, Боффало

20.00 дол.: Олександра Коновка, Чіктовага.

по 10.00 дол.: Марія Павлишин, Боффало, Дарія Балазюк, Бетлегем

Разом 5.877.00 дол.

Ірина Качанівська

ВІТАЄМО НОВИЙ ВІДДІЛ В ГЮСТОН, ТЕККАС.

За ініціативою жінок в Гюстон, Тексас, засновано новий Відділ СУА

ДО УПРАВИ ВВІЙШЛИ:

Голова — Слава Греге-Лонг, заступниця голови — Оля Дуб, секретарка і пресова референтка — Христя Ничай-Рудавська, фінансова референтка — Христя Пужик, культурно-освітня референтка — Оксана Павлів, імпрезова референтка — Марта Ушак.

Бурбан Марія, Бурбан Олена, Еванс Галина, Ісків Стефанія, Кук Леся, Пужик Анна, Ушак Юстина

Дня 4-го грудня 1980 р. Екзекутива СУА прийняла новий Відділ та надала йому ч. 118.

Вітаємо новий Відділ та бажаємо багато успіхів та задоволення у Вашій корисній праці.

Ірена Кіндрачук,
організаційна Референтка СУА

ВІТАЄМО НОВИЙ ВІДДІЛ СУА В ЙОНКЕРСІ, НЬЮ-ЙОРК.

Заходами організаційної референтки Головної Управи Ірени Кіндрачук та пань з ініціативного Комітету в Йонкерсі в складі: Ірена Мацюк, Люба Сохан та Леся Крумшин, відбулися в Йонкерсі в дні 12 квітня 1981 року основуючі сходинами нового Відділу СУА.

В програмі брали участь: організаційна референтка Головної Управи І. Кіндрачук, голова Округи Нью-Йорк Оксана Щурова, організаційна референтка Окружної Управи Нью-Йорку Марта Данилюк, та заступниця голови Головної Управи Люба Волинець, яка висвітлила прозорки з Українського Музею.

ДО НОВОЇ УПРАВИ ВВІЙШЛИ:

голова — Александра Крумшин, заступниця голови — Іванна Ганкевич, секретарка протоколярна — Іванна Бобяк, касирка — Марія Борковська,

Референтки:

організаційна — Ірена Моцюк, культурно-освітня — Валентина Преско, імпрезова — Любомира Сохан, виховна — Ольга Женецька, суспільної опіки — Ольга Кулинич, пресова — Христина Соневицька, господарська — Катерина Гаврилюк, голова Контрольної Комісії — д-р Аркадія Коцибала

ЧЛЕНКИ

Наталія Холодна, Надія Карачевська, Анна Король, Г. Коцибала, Люба Крумшин, Соня Крумшин, Ярослава

Млинарик, Рома Оленська, Катерина Шморгай, Марія Сосяк, Катруся Стойко, Ольга Васеленко, Анна Варчак, Богданна Винник, Тереса Кащак

Дня 28 квітня 1981 р. Екзекутива СУА прийняла новий Відділ та надала йому ч. 119.

Вітаємо новий Відділ СУА та бажаємо багато успіхів, задоволення і приємности у вашій корисній праці. Щастя Боже!

Ірена Кіндрачук,
організаційна референтка
головної Управи

ДОПИСИ З ДІЯЛЬНОСТІ ВІДДІЛІВ

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ 34-го Відділу в Коговзі, Н.Й.

50-літній ювілей 34-го Відділу СУА, в Коговзі. Перший ряд зліва (клячуть): Оксана Цюпка, Марія Комар, Дарія Сп'як, Галя Кошикар, Тетяна Дурбак, Анна Кошикар і Люба Мокій.

Другий ряд (стоять): Іванна Мартинець, Софія Поповська, Євгенія Шанц, Ольга Ракоча, Софія Зальопана, Іванна Рожанковська, Ярослава Ракоча, Ірина Заячківська-Гаврилюк, Ольга Коник, Зеновія Білас, Марія Мацюк, Стефанія Кушнір, Уляна Омецінська.

Третій ряд (стоять): Ярослава Гудзяк, Наталія Стемська, Марія Крамарчук, Ірина Руснак (схована), Іванна Ганушевська, Дозя Кушнір, Галя Павлічко, Стефанія Бачинська, Ольга Павлів, Анна Гогоша, Марія Галькевич, Анна Білинська, Марія Савків,

Катерина Драгош, Марія Крижанівська, Марія Скалій, Ірина Запаранюк.

Відсутня Марія Лисогір, з огляду на приспішений виїзд.

"50 років активного життя організації, це доказ позитивної праці, це доказ служби членкам і громаді та своєму народові". — Такими словами Ярослава Ракоча, голова Відділу відкрила ювілейний вечір, що його влаштував Відділ з нагоди 50-річчя свого існування.

Святочний бенкет відбувся 18-го жовтня 1980 р. в залі Українського Горожанського Клубу. Заля була гарно прибранна, на столах пишались квіти, а сцена була прикрашена декораціями роботи Михайла Крушельницького. Членки і гості були вдягнені в вишивані суконки. В бенкеті взяло участь около 250 осіб. Молитву провів о. митрат Володимир Андрушків. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять померлих членок Відділу.

Голова Відділу у своєму слові згадала про труднощі в праці, які треба було перебороти в 30-их роках ранньої української еміграції в менших скупченнях. Не легко було творити сильні підвалини для дальшого розвитку організації. Не зважаючи на несприятливі обставини союзнянки зберегли рідну мову, виховували дітей в українському дусі та допомагали нашому народові на рідних землях.

Голова привітала почесних гостей, зокрема голову СУА Іванну Рожанковську та її чоловіка, оперову співачку Марію

Лисогір з чоловіком, акомпаньторку проф. Ірину Заячківську-Гаврилюк, мейора міста Коговзу Рональда Кенестрері та делегаток Відділів СУА.

Заступниця голови Оксана Цюпка вітала гостей і членок англійською мовою. Дальше ведення бенкету перебрала культурно-освітня референтка Уляна Омецінська. Вона представила присутніх душпастирів: о. митрата Володимира Андрушкова і о. протопресвітера Олексія Лімонченка з дружиною та гостей при головному столі. Оперова співачка Марія Лисогір проспівала гімн СУА при фортепіановому супроводі проф. Ірини Заячківської-Гаврилюк.

Секретарка Зеновія Білас прочитала історію-хроніку Відділу, засновуючі збори якого відбулися 20-го грудня 1930 р. Першою головою була Марія Шаршанович. Наступними головами були: Текля Мазурик, Ольга Коник, Віра Лисяк. Відділ відзначував День Матері, вшанував пам'ять героїні Ольги Басараб, переводив збірки на краєві цілі, на "Бойовий фонд" на фонд "Жіночої Долі", воєнних інвалідів, політ'язнів і ін.

Після Другої світової війни відновлено Відділ у 1950 р. Діяльність проходила в трьох ділянках: культурно-освітній, імпрезовій, суспільної опіки.

Засновано хор під керівництвом Ярослава Біласа і світличку. Відбувалися доповіді на актуальні теми, численні виставки українського мистецтва і різні вистави-імпрези: Свято-Миколаївські, Андріївські вечори, Дні Матері, Батька, "Просфори" — їх було тридцять.

Відділ співпрацював з місцевим УККА, з Українським Клубом, спільно з ними влаштовував різні імпрези. Відбував різні прогулянки, влаштовував курси вишивання, писання писанок, святкував подружні ювілеї членок.

З сусідніми Відділами СУА організував вишивані вечери, покази історичної ноші, продаж печива й українських страв під час міжнародних фестивалів, День Української Дитини, Свято Жінки-героїні, Український День у Коговзі, Роковини 22-го Січня в Олбані та інші імпрези. Членки відвідували хворих у лічницях і по домах, висилали пачки українським воякам в Кореї і В'єтнамі, спали пакунки до Європи, жертвам землетрусу в Югославії, пачки з одягом і книжками до Бразилії, переводили збірки для дисидентів. Продажем печива і зужитого одягу здобували фонди на національні цілі, суспільну опіку, шкільництво і стипендії.

Інж. Роман Ракочий, голова Горожанського Клубу, вніс тост на честь союзянок. Зібрані відспівали багатоліття. Уляна Омецінська представила делегаток СУА: голову Округи Північного Нью-Йорку Іванну Мартинець, голову Округи Південного Нью-Йорку Тетяну Дурбак, голову 47-го Відділу Марію Крамарчук, членок Окружної Управи СУА: Ірину Руснак, І. Махайлюк і Г. Павлічко з Рочестеру, голову 68-го Відділу з Сиракуз Я. Гудзяк, голову 57-го Відділу з Ютики Ірину Запаранюк і членок А. Кошикар і К. Драгош, голову 114-го Відділу з Трой Л. Боднар і Стефанію Шуховську, сестру бл.п. Олени Лотоцької, яка прибула з сином і його дружиною, вкінці голів товариств олбанської округи та гостей і членок СУА.

У мистецькій програмі Марія Лисогір проспівала при фортепіановому супроводі проф. І. Заячківської-Гаврилук три пісні, за виконання яких присутні нагородили співачку довготривалими оплесками. Посадник Коговзу Р. Кенестрері теплими словами привітав союзянок з їхнім ювілеєм. Він висловив признання членкам за їхню працю не лише для своєї організації і українського суспільства, але і для цілого міста Коговзу.

Голова СУА Іванна Рожанковська з'ясувала діяльність СУА, цієї найстаршої понадпартійної організації з великим впливом на жіноцтво й виховання молоді. Союз Українок Америки зорганізував Український Музей в Нью-Йорку, опікується шкільництвом, закладає світлички, вкладає багато праці в наше громадське життя, помагає нашим емігрантам в Європі та Бразилії. Кінчаючи своє слово закликала нас усіх до дальшої праці, підкреслюючи важливість єдності в політичному житті української еміграції. З нагоди 50-літнього ювілею голова СУА вручила почесну грамоту голові нашого Відділу Я. Ракочій.

Письмові привіти, що їх прислали численні організації та окремі союзянки, прочитала секретарка Відділу З. Білас. Усні привіти складала: голова Окружних Управ СУА — І. Мартинець і Т. Дурбак. Ред. Дурбак склав від Об'єднання Українських Ветеранів олбанської округи.. Оксана Цюпка прочитала привіти англійською мовою від "Сестрицтва" в Коговзі та від сенатора Бруна.

Голова СУА та голова Відділу передали почесні грамоти членкам Відділу, почавши від найстарших Софії Зальопаной і Ольги Коник.

Голова 114-го Відділу СУА в Трой Л. Боднар прочитала по-мистецьки гумореску В. Гентіша "Одяг і жінка", яка викликала багато сміху.

Вкінці голова Відділу подякувала голові СУА І. Рожанковській за прибуття і слово, Марії Лисогір, Ірині Заячківській Гаврилук та Л. Боднар за мистецьку програму, З. Білас за хроніку, У. Омецінській і О. Цюпці за ведення програми, Українському Клубові за приміщення, Марії Мацюр і Ользі Ракочій за підготовку ювілею, М. Демчарові за вечерю, М. Крушельницькому за декорації на сцені, П. Цюпці за виготовлення програмок і запрошення, оркестрі Аліка Худолія та співачці Орісі Ганушевській "Місс Союзівка" за спів танкових пісень і всім членкам, що своєю працею причинилися за звеличання цього ювілею.

Протопресвітер о. Олексій Лімонченко провів кінцеву молитву. Потім відбулася забава з танцями. В часі перерви всі союзянки приступили до спільної фотографії.

Так 34-ий Відділ СУА в Коговзі відзначив золотий Ювілей, який був запорукою до дальшої праці на майбутнє.

Присутня.

ДЕСЯТЬ РОКІВ ПРАЦІ СУА В ГАРТФОРДІ

106-ий Відділ СУА в Гартфорді, Коннектикат відсвяткував 7-го березня 1981 р. своє десятиліття. Святкування відбулося при спільній вечері з участю членів та численних гостей 93-го Відділу СУА в одній із заль Центрального Коледжу штату Коннектикат. Свято відкрила голова Відділу, Валентина Чудовська, спільним відспіванням гімну СУА, а о. Любинський благословив присутніх молитвою. Ювілятів вітали — Ірена Скождополь від Округи СУА Нової Англії, Слава Кукіль від 93-го Відділу СУА в Гартфорді, Олександр Пришляк вітав від "Рідної Української Школи". Телефонічну телеграму одержано від Марії Гиждої, голови Окружної Управи СУА Нової Англії. Про працю Відділу докладно поінформувала присутніх Галина Воскобійник.

Перші збори Відділу відбулися 25-го січня 1970 р. В присутності Наталії Даниленко, референтки молодечих Відділів СУА засновано Відділ і вибрано Роксолану Гарасимів першою його головою. Патронкою Відділу збори ухвалили прийняти св. п. Олену Телігу, визначну націоналістку-революціонерку та знану поетесу. Олена Теліга своїм словом, відданою працею і прикладом причинилась до нового відродження в Україні та передчасно згинула від

рук німецьких катів. Пам'ять про неї зберігаємо в наших серцях та будемо передавати її майбутнім поколінням.

В дискусії та побажаннях виступали о. Любинський та проф. Воскобійник, які підкреслили важливу роль організованого жіноцтва у праці серед української громади та зокрема серед молоді. Квартет членок у складі Віри Ціропалович, Валі Лучкань, Люби Кінах та Стефи Пришляк відспівав декілька пісень при гітарному супроводі молодого музики Андрія Пришляка, а Оля Якимів відчитала гумореску про працю та побут Відділу, за що присутні обдарували її ширим сміхом та оплесками.

На закінчення Люба Кінах висловила ширю подяку бувшим головам Відділу та членкам: С. Пришляк, В. Ціропалович, О. Якимів, О. Сиротюк та Л. Дитюк, які ширю і віддано впродовж десяти років брали активну участь, не тільки в праці Відділу, але й серед громади та чужинців. У загальному, скромний вечір призначений десятилітній праці СУА в Гартфорді, зробив приємне враження на присутніх добре зорганізованою програмою, культурною атмосферою та смачною вечерею.

Ірена Сивенька,
пресова референтка.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

XXXIII РІК ВИДАННЯ

ТРАВЕНЬ 1981

ЧИСЛО П'ЯТЕ

ПІДГОТОВА ДО КОНГРЕСУ

Здавалось би, що так недавно відбувся Третій Конгрес СФУЖО. З'їхалось українське жіноцтво в Торонто, ухвалило багато резолюцій і роз'їхалось, щоб їх виконати. А тут уже треба готуватись до чергового Конгресу.

Згідно зі статутом та й іншими правилами, ми мали б скликати конгрес що чотири роки, отже у 1981 р. Та перешкодило тут те, що в цьому році влаштовують свої конвенції великі жіночі організації. У Канаді недавно відбувся Конгрес ЛУКЖ, а в Америці незабаром відбудеться Конвенція Союзу Українок Америки. Окрім того влаштовує свій ювілейний з'їзд Організація Українок Канади ім. О. Басараб, а недавно відбувся з'їзд Об'єднання Жінок ОЧСУ в Америці. Через ті конвенції і з'їзди довелось нам відкласти наш конгрес на цілий рік.

IV. Конгрес СФУЖО відбудеться у жовтні 1982 р. у Філадельфії. Від того часу ділить нас не цілих півтора року. Це недовгий час для підготування такого з'їзду. Ми вже повинні мати Комітет Підготовки, коли не програмовий, то принайменше організаційний, щоб зробити перегляд своїх сил і встановити поділ можливостей.

У влаштуванні конгресу ділимося звичайно з

Канадою. Минулого разу програма розроблялась у Філадельфії, отже тут був осідок комісії. Та Конгрес відбувся в Торонто, отже там був осідок технічних комісій. А тепер воно буде навпаки. Програмова Комісія радитиме в Торонто у тісному порозумінні з Екзекутивою. А в Америці буде діяти Ділова або Організаційна Комісія, отже тут буде її осідок.

Ще не маємо наміченого гасла і плану Конгресу. Для такої мети нам треба зійтись з жінками Канади й обговорити справу. Треба прислухатися до побажань заморських наших організацій, які забирають щораз більше слова в організаційних справах. Анна Марія Баран привезе побажання з Австралії, письмові свої поради пришле Європа й Південна Америка. Треба, щоб Конгрес був висловом усіх, щоб виконав і зібрав побажання якнайбільшого числа наших членок.

Головне — щоб усі приїхали і взяли участь у ньому. Тому вже слід нам готуватись до нього, щоб усі, себто кожна наша складова організація проявила себе. Для того треба довшого часу і зусилля. Сьогодні це не так уже важко. Кожна складова організація може підготуватись за півтора року. Бувають дешеві лети, дехто може зужити на те свої вакації. Щоб якнайбільше жіноцтва з'їхалось на Четвертий Конгрес СФУЖО!

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 4 квітня 1981 все українське жіноцтво вразила вістка: відійшла у вічність Ганна Дмитерко-Ратич. Почесна членка СФУЖО, СУА й УЗХ вона користувалась пошаною й признанням за свою участь у рядах УСС-ів та за свою громадську працю після того.

Ганна Дмитерко народилась у 1893 р. в Підберізцях біля Львова. Під час студій у вчительському семінарі у Львові стала членом жіночої чоти у т-ві Січові Стрільці II. Була членом у 1911 р. таємного гуртка середнешкільників та таємного гуртка Пласту. Під час вибуху I. світової війни була зачислена до Першого полку УСС-ів і допомагала при формуванні У. С. С-ів, але при виїзді зі Львова до Стрия її не прийняли. Щойно рік пізніше вона зголосилася з новобранцями з Покуття у Варпаланці на Закарпатті і там перейшла вишкіл. Врешті вирушила на фронт зі своєю частиною і брала

участь у бою під Лисовичами. Від того часу ділила долю й недолю У. С. С.-ів аж до закінчення війни. У 1919 р. одружилась із Василем Ратичем, з яким перейшла Збруч у 1922 р. Подружжя осіло в Рогатині, де її чоловік став учителювати в гімназії. Ганна Ратич була в Управі Союзу Українок, членом Просвіти, Рідної Школи, ініціаторкою філії Музичного Інституту, управителькою бурси. Мала чотирьох синів.

У 1944 р. подружжя Ратичів подалось у велику мандрівку. У 1949 р. прибули вони до Америки з трьома синами, бо один з них Володимир, загинув під Бродами. Проф. Василь Ратич помер у 1953 р. Ганна Ратич стала активною членкою 65-го Відділу СУА, членкою Братства УСС і ОБВУА. Виступала з доповідями і надрукувала ряд спогадів.

З нею відійшла остання членка УСС-ів, що здобула собі признання й пошану української громади у вільному світі.

Л. Б.

СТОРИНКА Д-Р НІНИ СТРОКАТОЇ

Д-р Ніна Строката-Караванська звернулась до нас із проханням дати їй сторінку в "Українці у світі". Там вона подавала б нові відомості про політ'язнів в Україні. Ми радо прийняли цю пропозицію, сподіваючись тісної співпраці.

А.М. БАРАН ВИРУШАЄ В ДОРОГУ

Як відомо, організаційна референтка Анна Марія Баран проведе Конференцію СФУЖО в Австралії. Вона вирушає 13-го травня 1981 літаком з Ванкуверу, а 14-го травня прибуде до Сіднею, де пересяде на літак до Мельборну. Дня 16, 17 травня 1981 відбудеться Конференція СФУЖО у Мельборні. Дня 23-го травня відбудеться зустріч із жіноцтвом в Аделаїді, а 30-го травня така ж із жіноцтвом Сіднеї.

ВІДДІЛ АМНЕСТІЇ В САСКАТУНІ

Міжнародня Аменстія має свій осідок у Лондоні, Англія. Та в різних країнах є її відділи, що опікуються "в'язнями сумління". Ці в'язні розсипані по цілому світі, особливо там, де не дбають про права людини. Коли хто-небудь відкриє існування такого в'язня, зголошує його Амнестії у своїй країні. Вона бере його під свою опіку

В такому напрямі працює відділ Амнестії у Саскатуні. Він узяв під свою опіку чотириох в'язнів, по одному з України, Філіпін, В'єтнаму й Чіле. Українським в'язнем є поет Василь Стус, що його недавно засуджено повново. Для цього створився окремий комітет, що розробляє заходи допомоги в'язневі і працює аж до його звільнення.

Окрім постійної опіки є ще засада наглого апелю. Це тоді, коли в'язень є у великій потребі, коли він важко хворий, і йому потрібна негайна допомога. Відділ Амнестії в Саскатуні встановив, що такими в'язнями є Олексій Нікітін і Оксана Мешко. Вони запроторені до психіатричних клінік-в'язниць, їх не можна відвідувати, і їх час ув'язнення невідомий. У такому випадку відділ Амнестії висилає телеграми й листи до Верховного Суду і міністерства внутрішніх справ, в яких домагається звільнення або зміни умовин у цьому наглому випадку.

Головою Відділу Амнестії в Саскатуні є Йоганна Михайленко. Вона вкладає всі зусилля, щоб якнайбільше канадських громадян взялось за висилку телеграм і листів. Її акцію повинні підтримати й наші люди.

ЗУАДКОМІТЕТ РОЗПОЧИНАЄ ДОПОМОГОВУ АКЦІЮ

При Гол. Управі ЗУАДКомітету у Філядельфії недавно заснувалася Комісія Допомоги під головуванням д-ра Миколи Ценка. Комісія нав'язала контакт з нашими чинниками в Бразилії й Аргентині. Змагає до того, щоб наладати допомогу всім, кому вона потрібна. Починає від посилення пакунків з уживаним одягом, що його досить мають наші люди. А пізніш думає розвинути це в допомогу грошову й стипендійну.

Комісія Допомоги вже має контакт із місцевими чинниками. Преосвященний Кир Єфрем Кривий подав кількість сиротинців і семінарій, що потребують допомоги. Єпархія в Курітібі подала о. Йосафата Гавдиду, як уповноваженого керувати акцією допомоги. Окрім того є ще Інститут Катехиток ім. Серця Ісусового в Прудентополі та й Організація Українських Жінок при ХОС-і у Курітібі. Це установи, що мають контакт з місцевим населенням і можуть служити за пункти роздавання одежі.

КОНВЕНЦІЯ ГЕНЕРАЛЬНОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ЖІНОЧИХ КЛЮБІВ

Цьогорічна Конвенція Генеральної Федерації Жіночих Клубів відбудеться в днях 7 - 11 червня 1981 р. у Сідер Репідс, Айова. Представниці міжнародніх федерацій матимуть 8 червня свою вечерю, а в середу 10 червня свій полуденок, під час якого відбудеться їх звідомлення. Окрім того

для них цим разом уперше заряджено робітну зустріч ("воркшоп") у понеділок 8-го червня о год. 8 ранку. Під час цієї зустрічі будуть обмінюватись пропозиціями, як скріпити працю міжнародніх організацій.

З МУЗЕЮ ОУЖ В АНГЛІЇ

Музей ім. Тараса Шевченка в Народньому Домі в Манчестері має тепер нове приміщення. Це дасть нагоду до посвячення, полученого із святкуванням 10-ліття Музею. До членства Організації Українських Жінок, вислано заклик, щоб прислали дописи, спогади, статті і знімки з заснування і праці Музею.

Музееві трапилась нагода закупити експонати народнього вбрання, а саме: чоловічий кожух з Бабина коло Косова, сердак із сірого битого сукна з околиць Косова, кептарі чоловічий і жіночий з Гуцульщини і жіноча сорочка з Бабина з вишитими р'юкавами. Це все закуплено за доволі велику суму, яку поділено на всі гуртки ОУЖ.

Окрім того йдуть тепер збіркові листи на "писанку" для Музею.

Щоб членство ОУЖ мало користь із свого Музею заряджено курс шиття народньої сорочки під час таборування старшого юнацтва СУМ у Тарасівці. Ця думка виринула торік під час курсу вишивання низом, а тепер здійснюється.

Поновлено заклик з нагоди 10-ліття Музею зладити убір голови жінок і дівчат з різних околиць України. З цією метою мистецька референтка В. Дяківська написала до обіжника ч. 3. відповідний заклик.

ПРИГОДА ПРОФЕСОРА СОРБОНИ В СССР

Софія Наумович

"Ле Монд" з 21. 9. ц. р. містить листа Анрі де Бастіда, професора східніх мов (Сорбона IV) з приводу смерти московського письменника Константина Сімонова, відомого як "офіційного", тобто слухняного виконавця наказів.

Ось що пише французький професор: "На запрошення п. Рашідова, президента Узбекистану, я знайшовся 1958 р. у Ташкенті, щоб підготувати афроазійську конференцію письменників. Та коли я заявив московському делегатові, що моя протиколоніальна настанова не дозволяє мені говорити з кимнебудь поза узбеками в їхній "республіці", то цей здивувався, що я білий, а не чорний, і... мене зразу відвели на "дачу", замкнули в кімнаті й поставили сторожу біля дверей. Два дні пізніше з'явився у моїй

"дачі" Константин Сімонов і сказав мені таке: "Завтра вранці, у відсутності московського делегата, по вас приїде авто і завезе вас на прийняття до Рашідова з узбецькими письменниками. Там буде вся узбецька еліта. Ви там виголосите вашу промову. А після цього авто завезе вас до узбецьких колгоспів і там зачекає поки у Москві вирішать вашу дальшу долю. Я вас більше не побачу, то ж бажаю щастя!" І все сталося так, як сказав Сімонов, і тиждень пізніше авто завезло мене до літака, що відвіз мене в Москву... Я вдячний Сімонову та складаю пошану узбецькій нації!"

Бідний професор, все таки, не зорієтувався, що "допомога" Сімонова була таксамо доручена з Москви, як і його ув'язнення у Ташкентській "дачі"!

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. XXXVIII

MAY 1981

No. 5

PROGRAM

OF THE XIX CONVENTION OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

May 23, 24 and 25, 1981

BELLEVUE STRATFORD HOTEL — PHILADELPHIA, PA.

SATURDAY, MAY 23rd:

- 10 a.m.**
1. Opening of the Convention — Iwanna Rozankowsky, President UNWLA
 2. Welcoming Address — Ludmyla Chajkowsky — Chairwoman Convention Committee
 3. Report of Registration Committee and verification of the quorum
 4. Adoption of Convention Program
 5. Inviting Honored Guests to the Dais
 6. Election of Officers of the Convention
 7. Election of Committee for verification of the Minutes of the XVIII Convention
 8. Address — Iwanna Rozankowsky, President UNWLA
 9. Auditing Committee Report
 10. Discussion re reports of UNWLA National Board
 11. Adoption of reports
- 1 p.m.**
- LUNCHEON
- Mistress of Ceremonies: Natalia Danylenko, President, Philadelphia Regional Council
- Achivement Awards to Branches
- 2:30 p.m.**
- SPEECHES:
12. "Ethnis Groups In The White House" — Nataalka Slusar
 13. "Public Relations And Exchange Of Information" — Marta Kichorowsky
- 4:15 p.m.**
14. PANEL— "Ukrainian National Women's League of America in the Eighties" Moderator: Maria Tomorug. Panelists: Lubow Wolynetz, Chrystyna Melnyk, Lesia Kachmar, Olenka Savyckyj
- 6 p.m.**
- Adjournment
- 7:30 p.m.**
- OPENING OF KYLYM EXHIBITION from the collection of the Ukrainian Museum at the Balch Inst

SUNDAY, MAY 24th:

- 10 a.m.**
15. Committee Workshops: Cultural, Welfare and Press
- 11:30 a.m.**
16. Committee Workshops: Educational, Art and Museum, and By-laws
- 1 p.m.**
- LUNCH
- 2 p.m.**
17. Panel: Organization Committee. Moderator: Irena Kindrachuk
- 3:30 p.m.**
18. Adoption of revised By-laws
 19. Conferring of Honorary Memberships
- 5 p.m.**
20. Election of Officers of the National Board of UNWLA
- 6 p.m.**
21. Adjournment
- 7:30 p.m.**
- BANQUET (Program on pg. 7)

MONDAY, MAY 25th:

- 10:00 a.m.**
22. Panel: Finance Committee. Moderator: Ivanna Ratycz
 23. Adoptions of dues and other financial obligations
- 11:30 a.m.**
24. Committee reports and discussion
- 1 p.m.**
- LUNCH
- 2 p.m.**
25. Adoption of Resolutions
 26. Miscellaneous
 27. Close of Convention

"YOUR WORDLESS SONG IS NOW MY OWN"

by Oksana Lukaszewycz — **Polon**

Obscure as the unattended flower,
You stand in Autumnal frost...
Anchored and gazing into nights bleakness,
Remembrances... Untangled shadows of memory..
Washed with lifes sorrows...

Was not your heart,
Woven of humble joys and cares?
So let me remember you...
Sometimes overshadowed,
By times echoing passage..

Let me hear your voice againg,
In dreamlike slowness...
Times passage not obscuring,
The magic of your voice...
Nor quelling the silent emptiness..

Drop an anchor into defenseless waters,
Into the vast void of the sea of time..
Into the ever flowing tide of life,
With soft spoken words at last...
Only to recede again and diminish...
With dreamlike slowness we journey in corridors of
time...
Unflinching, your song drifting alone,

О. Лукашевич-Полон. Лінорит — Мати й Дитина

Stirs, as a blossom embraced by wind,
Greeting my dawn, and into my consciousness;
If we had forever, if there were only time.

For you are morning of the dying amber night,
Eyes agleam with the first rays of dawning,
Gently embracing your surroundings,
Journeying always in the fragrant air of spring,
Your wordless song is now my own.

NEWS AND VIEWS

MOTRIA KUSHNIR

Quite some time has passed since last this column appeared in print. It would be nice if I could claim that we are back by popular demand. In reality, this writer's muteness was echoed by an equally deafening silence on the part of readers.

Except for one. My mother. She, alone, mentioned that she missed seeing my byline. So, in this month when we celebrate Mother's Day, I would like to dedicate May's NEWS AND VIEWS to my female parent, who has always been one of my biggest fans and best of critics.

Each of us knows how much a mother's love, care and support sustains, enriches and brightens a child's life. Moreover, we all are aware that the time, energy and commitment required to raise a human being to adulthood is staggering. And no one needs to tell us that, traditionally, women have assumed the primary responsibility for child-rearing, whether we have performed other roles in life — such as working in the labor force — or not.

Today, woman's status as mother is under siege. There are those, like Phyllis Schlafly, who maintain that "women's libbers" are to blame. Proclaiming themselves "pro-family" advocates, these critics of the

women's movement would have us believe that bra-burning, extremist feminists have caused the demise of the nuclear family in modern culture.

Quite recently, Phyllis took time out from her busy speaking schedule — she's preaching the bible of stay-at-home to other women, while gallivanting about the country promoting her own political career — to testify at a Congressional hearing against reform of Social Security legislation. The Social Security laws, written in 1939, currently discriminate against women. Changing the statutes to equalize benefits, according to Schlafly, will only encourage more women to leave home for paying jobs. Phyllis' brilliant solution to the problem is perpetuation of discriminatory practices which serve to impoverish women.

Given the fact that the entire Social Security system is on the verge of bankruptcy, Schlafly's pro-family rhetoric appears motivated by concerns other than promotion of homemaking as a career for females. The current administration needs all the help it can get to block expansion of benefit rights. Economics, and not the salvation of the family, is the crucial issue which needs to be evaluated here.

Before attempting a serious consideration of the

issue at hand, I would like to simply state that Schlafly's position is preposterous. A reform-minded rewrite of Social Security laws will not send an exodus of women into a frenzy of job hunting. The type of family unit Schlafly devotes her life to defending — that is, the two-parent, father breadwinner, mother homemaker household — represents only 16% of all families in America. It does not even include her own familial set up. Her crusade, viewed in the harsh light of reality, is merely an effort to perpetuate economic privileges for the select few who have always enjoyed them.

Women make up a growing segment of the workforce because they are forced by economic necessity to earn money. Fully 54% of all households are female-headed. More than half of all adult women work. On average, they spend 34 years in the labor force. Despite this fact, 90% of these women never earn pension benefits. What they do earn is 59 cents to every \$1.00 that men earn — even though they work in the same jobs as men or perform work of comparable value. The pink-collar ghetto — characterized by low pay, minimal benefits and no opportunities for advancement — is where most women spend their working days.

In view of these statistics, only an insane or dishonest person would maintain that women are forsaking their families to pursue ambitious careers. The vast majority of women work because they are forced to support themselves and their families. The women's movement did not create the conditions which have impelled them to seek employment outside the home. And despite more than 10 years of intense activism, feminists have had little effect on ending economic discrimination against females.

We are witnessing today a phenomenon that social observers call the feminization of poverty. Elderly women are the largest poverty group in America and the fastest growing one. According to a report by the National Advisory Council on Economic Opportunity: "All other things being equal, if the proportion of poor who are in female-headed families were to increase at the same rate it did from 1967 to 1977, they would comprise 100% of the poverty population by the year 2000."

These horrifying facts are largely ignored in the current public debate over women's rights. Schlafly and her so-called pro-family cohorts have successfully exploited our fear of social change and made feminists the scapegoat for everything that is wrong with our society. Instead of fostering a discussion of the substantive problems created by an industrialized, consumerist system, their tactic has been to blame the victim for her victimization.

We can no longer permit the likes of Phyllis Schlafly to speak for us. We can no longer pretend that every woman's place is in the home. We can no longer afford to support a system that takes from the weak and gives to the strong.

In its most positive manifestations, feminism has called for a radical reevaluation of how we reward human endeavor. Responding to the realities of modern life, feminist women have called for an equalization of opportunity for all people. They have argued that we need to reform our culture to humanize it.

For example, instead of trying to force women to stay at home by discriminating against them in the workplace, we can change employment practices to accommodate the needs of parents. Flex-time, part-time and time-sharing can be offered to both men and women, freeing them to spend time with their children without economic penalties. Instead of allowing women to live out their elderly years in poverty, we can reform pension plans to allow transfer of credits from job and earlier vesting. Instead of blaming women for the break-up of the nuclear family, we can provide family support services which lower the pressures that fuel the rising divorce rate.

My own mother pursued a career as a chemist in addition to raising a family. And though she achieved a level of success I would like to emulate in my professional life, her family never suffered for it. So, to Phyllis Schlafly and her kind I say: "Get off our backs!" We are turning our vision toward the future when both women and men can work and raise families without suffering for it. Happy Mother's Day.

U. N. W. L. A. INC. BRANCH #32 ACTIVITIES

Our new year opens with installation of new officers at a Candlelight Ceremony during which our officers hold a lighted candle and repeat a pledge to fulfill the duties of their office. As our branch membership ranges between 20 or 25 members, most of our chairladies and officers fill more than one position. Although our branch is consistently small and the work load heavy on the members, we find that we can work more effectively and with better teamwork with a small group. Visits to various Ukrainian church groups in the surrounding area have brought us a few new members. Our Public Relations chair-lady usually gives a lecture on the programmes and work of our organization. We find many American-Ukrainian women are not acquainted with Soyuz Ukrainok.

The first activity of the new year is our traditional signing of the Proclamation of Ukrainian Independence by the mayor of Union Township, New Jersey. Our members and fellow constituents are present in full force to witness the signing at the January town meeting. The following Sunday Ukrainians of the surrounding community and our branch members gather around Union's flagpole in front of the Town Hall to join in the Ukrainian flagraising and to sing our country's national anthems. Our flag will fly for the following month in the cold breeze to celebrate and bring to the attention of the American community Ukrainian Independence Day.

Our members always look forward to the dinner sponsored by Ukruzna Rada every year. We feel a friendly kinship with our other sister branches. Last year, our branch sponsored an evening "Let's Get Acquainted". We supplied a showing of a

NADIA ATAMANETZ

Prominent among the Ukrainian artists of her time and universally lauded for the dramatic quality of her operatic voice, Nadia Atamanetz was without rival for the past sixty years.

Mrs. Ivan Atamanetz was born Nadia Chahariwska in the Ukraine (Buchach) on January 28, 1901. When she was four years old, her parents moved to Winnipeg, Canada. As a child, Nadia joined the St. Wolodymyr Children's Chorus in Winnipeg. The strength and tonal beauty of her voice was soon recognized and she was encouraged to pursue a career in music. It was here that the foundation of a meaningful life and an exceptional career in music was inaugurated.

In 1919, Nadia Atamanetz moved to Detroit, Michigan, where she joined the Immaculate Conception Ukrainian Church Choir. Again, her distinguished voice and talents as an actress made her a favorite diva in operatic offerings of Mr. Dmytro Atamanetz, choir master and opera impresario. Her formal musical education was completed at the Music Conservatory of Detroit.

Nadia and Ivan Atamanetz were married in 1920. They had one son, Bohdan, who at present is residing in Houston, Texas.

Mr. Ivan Atamanetz was a noted baritone, composer, arranger and choir director. In 1926, he organized Ukrainian National Chorus Dumka. Under his capable direction, this chorus enjoyed notability and eminence throughout the United States and Canada.

Mrs. Nadia Atamanetz was a leading soloist with Ukrainian National Chorus Dumka. The range and power of her suave voice were extraordinary. Her beautiful notes rose above and dominated the ensemble of other voices in the choir. At times her voice even surpassed the volume of instruments in a symphony orchestra accompanying Ukrainian National Chorus Dumka. As a virtuosa, she dominated every scene. She did this gracefully and her exquisite taste was rein-

УКРАЇНСЬКІ НАЗВИ З КУХОВАРСТВА Й ХАРЧУВАННЯ

Упорядкувала Наталія Чапленко.

Вийшли друком в Нью-Йорку 1980 р. заходами
Союзу Українок Америки.

Ціна 6 дол.

Замовляти: UNWLA
108 Second Ave.,
New York, N. Y. 10003

forced by deep feeling and accurate judgment. The foremost music critics paid tribute to her talents.

"The Ukrainians are lucky in the possession of the Atamanetz family, which seems to guarantee a sturdy and enthusiastic musical, flourishing year in and year out. Nadia Atamanetz is the chief vocal tower of strength of the "Dumka Chorus", owning one of the loveliest voices on these shores."

The Detroit News
Russell McLaughlin

"Nadia Atamanetz, an excellent soprano whose two numbers quite deservedly resulted in encores, was outstanding. Mme. Atamanetz' naturally fine voice is handled with effective technical resources and the result is singing whose appeal reaches far beyond any nationalistic interest."

The Detroit Times
Ralph Holmes

In retirement, Nadia and Ivan Atamanetz lived in Miami, Florida. They devoted most of their time to advanced vocal instruction.

Mrs. Atamanetz died on January 28, 1981. In artistic circles her death leaves a great void.

historical film of our city and the surrounding area and a delicious varied buffet to which all branch members from our Ukruzna Rada were invited. We spent the remainder of the evening getting acquainted with one another and passed out booklets containing the biographical background of our branch members that had been compiled and printed by our Public Relations chairlady.

When Moroz Visited New York in 1979, we sent a contingent of members to the rally in Bryant Park, New York, carrying a large placard welcoming him to the U. S. A. despite the crowds and the rain.

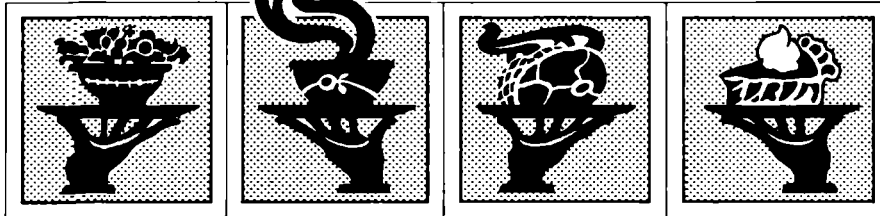
Each year we try to help to make the Ukrainian Festival at the New Jersey Garden State Center, New Jersey, a complete success by selling tickets to the stage performance and increasing our sales from the previous year. We do not stop there. You can always find our table selling the best homemade Pampushky & coffee, and hot dogs with homemade kapusta at reasonable prices. One or two of our members also

display their oil paintings under the big tent.

In giving moral support and in keeping friendly relations with our Ukrainian community, we join in the St. John's Ukrainian Greek Catholic Church in Newark, N. J., with selling goods at their church bazaar, and donating the proceeds to their funds.

Believe it or not, one of our fun days is the long day of packing packages of used clothing to be sent to orphanages in Brazil and Poland. Our senior honorary member, Mrs. Mary Wislocky, always puts out a hearty spread of food for us to devour when our work is completed. Maybe that's why most of our members turned out this year to help us pack our eight packages and help to get them mailed.

We are members of U. C. C. A. and try to participate, whenever possible, with our Ukruzna Rada at their affairs, especially Ukrainian Womens' Day at which our talented members display their oil paintings and artwork.

З НАШОГО ГОРОДУ

Спробуймо раз зовсім іншу потраву та використаємо свіжі листки винограду. Виглядом ця потрава схожа на маленькі голубці, однак смаком зовсім не те.

КАВКАЗЬКІ ДОЛЬМАСИ:

3 ложки масла,
1 горнятка насиченої цибулі,
1/2 горнятка рижу,
3/4 фунта змеленої без товщу баранини (або свинини),
2 ложки дрібно січеного кропу,
1 ложка дрібно січеної м'ятки,
1 чайна ложечка цинамону,
1/4 горнятка зеленого горошку,
1/2 чайної ложечки соли,
1/8 чайної ложечки перцю,
25-30 свіжих зелених молодих листків винограду,
2 горнятка курячого бульйону
Квасна сметана.

Цибулю підсмажити на маслі. Риж варити 8 хвилин в двох горнятках кип'ячої води, відцідити. Змішати перших десять складників. Листки кинути до (1 — 1 1/2) кватирки кип'ячої води варити 3-4 хвилини (відкриті). Відлити воду та листки простудити на стирочці. На зовнішню шорстку сторону листка (противно ніж у капусті) накладаємо 1 ложку начинки, накриваємо начинку бічними кінцями листка, щоб вони зустрілись по середині, вільно скручуємо та украдаємо їх один за одним рядом в плоскім широком посуді (на сковороді) заливаємо кип'ячим бульйоном та варимо окого години на вільному вогні. Подаємо з квасною сметаною.

ПИРІГ З ГОРОДИНОЮ:

1 горнятка насичених кабачків,
1 горнятка обібраного і насиченого баклажана,
1/2 горнятка насиченого без насіння помідора,

1/2 горнятка насиченого зеленого перцю,
1/2 горнятка насиченої цибулі,
1 зубець потовченого часнику,
1/4 горнятка олії
2 - 3 листочки василька, або 1/2 чайної ложечки сухого,
1/8 чайної ложечки перцю,
1/4 чайної ложечки соли,
1 горнятко потертого швейцарського сиру
1/4 горнятка молока і 1/4 гор. квасної сметани
1 чайну ложечку олії,
3/4 горнятка борошна,
1/2 чайної ложечки соди до печива.
3 яйця.

Всю насичену городину підсмажуємо на дуже горячій олії, стало мішаючи, заправляємо сіллю і перцем. Висипаємо на змащену 10 інч. округлу форму (пай плейт) посипаємо сиром. Останніх шість складників збиваємо 15 секунд в електричному збивачі та поливаємо по сирі. Печемо на 400 ст. ф. окого 30 до 35 хвилин, (поки ніж застромлений в середину не вийде сухий) 5 хвилин прохолоджуємо. Ділимо на трикутники та подаємо на обід зі склянкою холодного молока.

Продовження: КРИЗЬ ПОРИВИ ЖИТТЯ

Різдвяні свята пройшли блідо. На Свят-Вечір запросили ми до шпиталю Одрину, були присутні й його помічники — Василь і д-р Карабай. Були промови і вітання, але не було настрою. Було сумно, бо відчувалося, що влада не втримається.

Заходив до нас також Микола Міхновський. Я не бачила його після проголошення федерації. Тоді він майже мовчки ходив по нашій кімнаті, гриз мундштук люльки і тільки часом викидав відгризені кусники, повторюючи слово "собака!" Я ж сиділа тихо і плакала, дивлячись на його переживання. Схуд і змарнів. А тепер, не зважаючи на перемогу над гетьманом, не почувалося радості й підйому.

Найбільш яскравою подією того часу було скликання Трудового Конгресу. Але нас розчарувало те, що лікарі, наприклад, не мали права приймати участі в ньому, а лиш т.зв. лікарські помічники й фельдшері. Тому я не пригадую собі його перебігу, а може я ще була надто перетомлена поїздкою в Москву і мені просто не ставало сил реагувати ще і на це.

До того на Василя лягла більша відповідальність, бо Одрин передав йому, як своєму заступникові, Санітарну управу і десь зник. Як виявилось

пізніше, він примкнув до повстанців, себто пішов у підпілля. Саме тоді змонтувався виїзд за границю лікарської місії під проводом д-ра Холодного. Виїхали з ним д-р Карабай і 42 лікарі, нібито по закуп ліків і медичного приладдя, а в дійсності взагалі "від біди й большевиків". Василь не міг погодитися з тим, бо в нашій армії бракувало взагалі лікарів, не було їх на фронті ані в шпиталях. Тим користувались малоосвічені лікарські помічники, з якими бували не раз випадки самозванчого характеру.

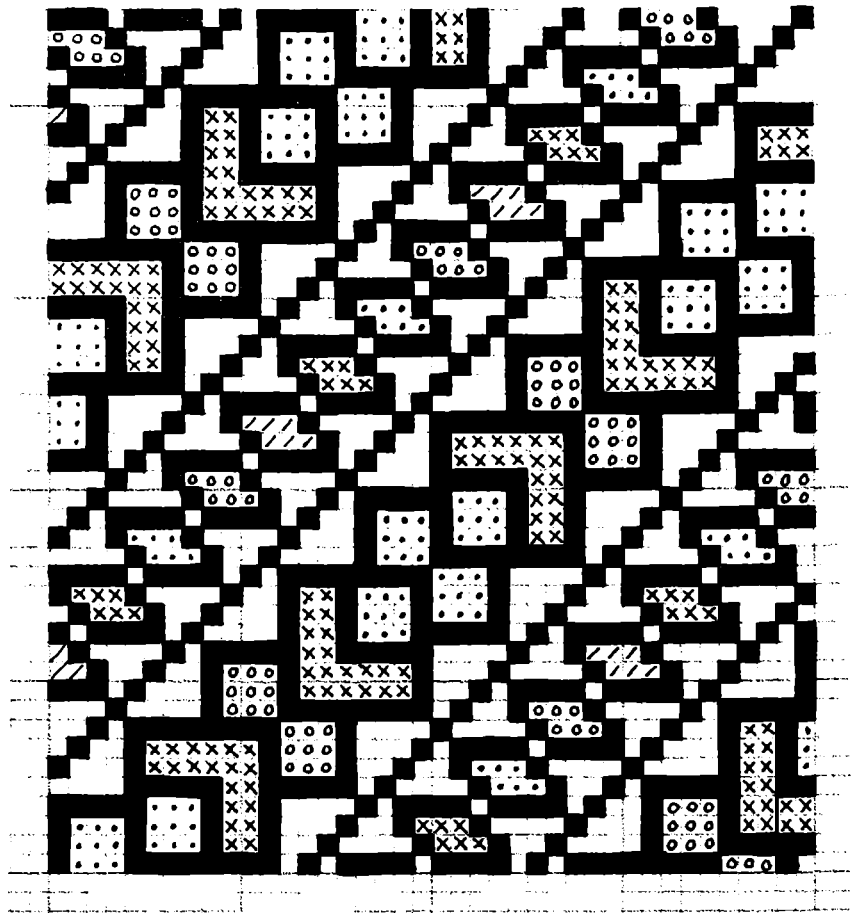
У ВІДСТУПІ

І ось сталося те, чого ми найбільше побоювалися. В кінці січня 1919 року наказано Санітарній управі вантажитись у вагони. Вдруге прийшлося нам покидати столицю України. Та хоч умовини цим разом були набагато кращі, проте на душі було понуро. Вже небагато було надії, що колись повернемося у тому ж складі.

Санітарна управа складалася з 150-200 душ службовців. Всі вони, в залежності від віку й статі, були більш або менш узброєні. Молодь була обвішана револьверами, ручними гранатами, шаблями тощо. На всіх дивилися підозріло, мов діти, що вибираються в Африку на полювання дикого звіра.

Продовження на обкладинці

ВИШИВАЙМО ДІТВОРИ ДЛ

Іде весна, а з нею багато нагод до виступу. Чи то під церквою, чи на пікніку— хочемо зодягнути дівчатка у вишивку. Щоб вони змалку привикли до неї і хизувались вишиваним убранням.

ВИШИВАНА СУКНЯ ДЛ 10-ЛІТНЬОЇ ДІВЧИНКИ

Матеріал — креманий поліестер. Крій форми А з короткими рукавцями. Вишивка примінена у формі неширокої вишиваної смужки скісного взору. Вишивана смужка може заціпнути сукню або й ні. Якщо вона тільки наложена, тоді розпір робимо ззаду.

Хрестиковий взір з Буковини. Вишивати на канві нитками Д. М. Ц в таких красках: чорна ч. 310 ■■■, червона ч. 321 хх хх, жовта ч. 742.. .., зелена ч. 905 оо оо.

ПОШТІВКИ — УКРАЇНСЬКИЙ ВЕСІЛЬНИЙ ОДЯГ — ВЕСІЛЬНІ ВІНКИ

Саме вийшло з друку 8 поштових карток, роботи мисткині Слави Геруляк:

- Гуцульська весільна пара
- Весільний "чубатий" вінок — Полтавщина XIX ст.
- Весільний вінок — Волинь
- Весільний вінок — Тернопільщина
- Весільний вінок — с. Тишківці — Городенщина
- Весільний вінок, с. Михновець — Дрогобиччина
- Весільний вінок, с. Грушів — Дрогобиччина
- Весільний вінок, с. Колодрібка — Тернопільщина

Ціна поодинокі картки 0.35 дол. Замовляти можна в канцелярії
 СУА 108 Second Ave New York N.Y. 10003

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА НЬЮ-ДЖЕРЗІ

ХРОНІКА ОКРУЖНОЇ УПРАВИ СУА НЬЮ-ДЖЕРЗІ ЗА РІК 1980.

Наша Округа об'єднує 12 Відділів. Загальне число членок є 450.

Осідком Округи є Народній Дім в Ірвінгтоні. Сходини відбуваються щомісяця. Управи Округи та Відділів стараються вести кампанію приєднування членства СУА, Музею та передплатників "Нашого Життя".

Членство Округи співпрацює з місцевими громадами та бере участь в їх починах.

Округа влаштовує традиційний "День Союзянки", в якому беруть участь Відділи з програмами. Останній "День Союзянки" був цікавий доповіддю Дори Рак та її виставкою на тему жіночої конвенції в Копенгагені.

Багато праці вклала голова 86-го Відділу В. Васічко, щоб придбати обрядове печиво. Доповідь на тему обрядового печива виголосила мистецька референтка Н. Іванчук.

На особливу увагу заслуговує виставка М. Стахів з її стилевими мережками та вирізуванням, а також мистецька виставка образів наших мисткинь (В. Васічко, Б. Гнатів, Л. Мартинюк-Гладка, М. Роговська).

Округа є членом Стейтової Федерації Жіночих Клубів. Це дає їй змогу брати участь з правом голосу на Конвенціях та при допомозі виставок інформувати американців про Україну.

Праця Відділів, координувана Округною Управою, під вмілим головуванням Лідії Гладкої, велась за плянами і напрямними організації. На вирізнення заслуговує ділянка суспільної опіки, яка вимагає жертвенної та послідовної праці. Перед веде 28-ий Відділ за стипендійну акцію, та 75-ий за провадження Інформаційного Бюро для старшого громадянства.

В Окрузі діють 3 світлички.

Для збереження історії та праці Округи СУА прото-

Округна Управа на 1980 р. Нью-Джерсі. Сидять зліва: мгр. Дора Рак — референтка зв'язків, д-р Іванна Ратич — перша заступниця голови, Ольга Муссаковська — касирка, Ганна Дмитерко-Ратич — почесна членка, Лідія Гладка — голова Округи, Надія Іванчук — мистецька референтка, Ярослава Мулик — організаційна референтка, Ольга Буртик — кореспонденційна секретарка, Оксана Кузьмак — культурно-освітня референтка. Стоять зліва: Божена Ольшанівська — член Контрольної Комісії, Іванна Лисинецька, — господарська референтка, Володимира Васічко — голова 86-го Відділу, Марійка Мартинюк — пресова референтка, Олена Площанська — фінансова референтка, Олеся Порохняк — протоколярна секретарка, Ольга Зарем-

ба — голова 24-го Відділу, Ірина Кіндрачук — голова Контрольної Комісії, Марта Цимбаліста — голова 65-го Відділу, Люба Гуралечко — імпрезова референтка, Наталка Питляр — голова 75-го Відділу. Лідія Бойко — друга заступниця голови. Неприсутні:

Лідія Гладка — голова Округної Управи Нью-Джерсі

колярна секретарка Олеся Порохняк впорядкувала архів з матеріалами за двадцять один років.

Члени управи брали участь у Міжклубній Конференції організаційних референток у Філадельфії.

Округа старалась тісно співпрацювати з Відділами і в тій цілі голова виїжджала в терен.

Годі вичислити поіменно всіх тих членок, які в Округній Управі, у Відділах вложили багато праці на користь своєї організації і української громади. За добре виконаний обов'язок належить їм всім прилюдна подяка.

Марійка Мартинюк,
пресова референтка

Марія Бокало — виховна референтка, Ольга Гнатик — референтка суспільної опіки, Надія Бігун — член Контрольної Комісії, Марія Полянська — член Контрольної Комісії, Таїса Рак-Бравн — член Контрольної Комісії

4-ИЙ ВІДДІЛ СУА ім. ГАННИ ДМИТЕРКО-РАТИЧ

Виставка народного мистецтва — березень 1980 р.

24-ИЙ ВІДДІЛ СУА "ДОЧКИ УКРАЇНИ", ЕЛИЗАБЕТ, Н.ДЖ.

(Хроніка за 1980 рік.)

Відділ відбув річні загальні збори 27-го січня 1980 р. 23 присутні членки перевибрали з невеликими змінами минулорічну управу, яку очолила знову Ольга Заремба.

На перших сходинах голова накреслила план праці на цілий рік, який при активній співпраці членства, вдалося майже без змін виконати.

В березні, як щорічно, Відділ влаштував передвечірній базар. Всі активні членки своєю працею причинилися до його матеріального успіху. В травні на запрошення Відділу Ляльковий Театр 83-го Відділу СУА під керівництвом Ольги Гаєцької виступив з інсценізацією казки І. Багряного. Ця гарна мистецька імпреза запланована ще в зв'язку з "Роком Дитини", на жаль, не притягнула сподіваного числа юних глядачів.

В березні на ширших сходинах Відділу імпрезова референтка Марія Хитра прочитала статтю І. Франка "Світова слава Т. Шевченка", а в травні в зв'язку з "Святом Матері" Галина Король виголосила змістовний та зворушливий реферат п.н. "Українська матір-страдниця".

Заходами Відділу в листопаді був висвітлений цікавий фільм кінорежисера М. Кулиничка "Доля народів" для досить численно зібраної місцевої публіки.

Спомином-розповіддю вшановано пам'ять сестри Лесі Українки — св. п. Ізидори Борисової. Багато уваги присвячено будові пам'ятника жертвам Бабиного Яру в Денвер, Кол.

Від січня 1980 до січня 1981 відбуло 8 сходин Відділу та два засідання управи. У грудні влаштовано "Різдвяну зустріч" союзнянок і їхніх родин. У мистецькій частині зустрічі виступав мистець-бандурист проф. Роман Левицький. Під час ширших сходин голова Відділу О. Заремба відчитувала листування та вісті з Централі СУА і Округної Управи, як теж обговорювала з членством справи, які вимагали спільного рішення.

Суспільна опіка, яку очолювала Юлія Полянська, знову вислала три великі пакунки до Бразилії та понад 20 малих до Європи. Відділ постійно удержує одну стипендистку.

Фреквенція на ширших сходинах досить численна — кількість присутніх вагається між 18 і 22. Взявши до уваги, що з числа 35 членок щонайменше половина пенсіонерки, така кількість присутніх на сходинах свідчить про актив-

ність нашого жіноцтва та його зацікавлення громадською працею.

Щоб дати змогу присутнім провести деякий час на свободнім обміні думками, по закритті формальної частини сходин, господарські референтки пригостили присутніх домашнім печивом та кавою.

Успіх цілорічної праці Відділу у великій мірі залежав від проводу, тобто голови та дружньо співпрацюючої управи.

Олена Мельничук,
секретарка

28-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ІРВІНГТОН-НЬЮАРК, Н.ДЖ.

(Звіт з діяльності за 1980 р.)

СІЧЕНЬ: З нагоди святкування 22-го Січня членки Відділу брали участь в делегації до мейорів міст: Ірвінґтон, Мейпелвуд і Ньюарк та були приявні при піднесенні українського прапора перед міськими ратушами.

27-го січня відбулися річні загальні збори.

Всі ширші сходини мали заздалегідь заплановану цікаву і відповідну до пори програму.

ЛЮТИЙ: Вшановано пам'ять недавно померлої жінки-героїні Галини Дидик. Відділ допомагав їй посилками з одягом і за посередництвом референтки суспільної опіки Ольги Гнатик мав із нею листовний контакт майже до останніх днів її життя.

БЕРЕЗЕНЬ: Вшановано пам'ять великого композитора України Станіслава Людкевича. Доповідь Галі Клим "Життєпис С. Людкевича і осяги його праці". Деклямація Валі Калин-Магмет "У століття Людкевича", вірш І. Гнатюка.

КВІТЕНЬ: Відбувся показ великоднього печива.

19-го квітня: В Українськiм Народнiм Домi в Ірвінґтонi Відділ влаштував малярську виставку Ірини Носик з Канади. В музичній програмі брали участь Таїса Богданська — фортепіан і Володимир Тритяк — гра на скрипці і віолончелі. Д-р С. Ворох виголосив слово про мисткиню. Валя К. Магмет деклямувала відповідно підібрані вірші.

Виховна референтка Люба Єднака брала участь в Між-окружній Конференції, яка відбулася у Філадельфії. 20-го квітня переведено грошеву збірку біля української католицької церкви в Ньюарку на цілі суспільної опіки Відділу.

ТРАВЕНЬ: Відсвятковано "День Матері". О. Ретька відчитала реферат Софії Криштальської про "Українську Матір" і вірш Миколи Руденка "Мати". Згідно зі звичаєм Відділу проголошено "Матір'ю Року" нашу довголітню членку Лідію Мурашук. Попрощали ми Євгенію Леськів, яка переселилася до Філядельфії.

ЧЕРВЕНЬ: Сходини присвячені пам'яті закатованого молодого українського композитора Володимира Івасюка. Культурно-освітня референтка Надія Бігун відчитала статтю Віталія Лехтера — приятеля Івасюка про його життя і музичні осяги.

ВЕРЕСЕНЬ: Доповідь д-р М. Мирошниченко про вітаміни і діету.

ЖОВТЕНЬ: "День Союзанки". Багато членок брало активну участь в цій імпрезі Округної Управи. Ми мали стіл з вишиваними подушками і ляльками в українських народних строях. Наш Відділ вислав дві делегатки на XIII-ий Конгрес УКА до Філядельфії.

30-го жовтня відбулася імпреза "Китайська лотерія".

ЛИСТОПАД: Спільний знімок членок Відділу.

Доповідь ред. Василя Качмара "Митрополит Андрей Шептицький — Апостол Єдності Церков". Валя К. Магмет відчитала вірш Богдана Лепкого "У храмі св. Юра". На доповідь запрошено громадянство.

Дві делегатки брали участь у Міжклубній організаційній Конференції, яка відбулася у Філядельфії.

ГРУДЕНЬ: Різдвяна зустріч. Крім почесних членок, членок засновниць, засіли до головного стола два отці з нашої парафії і гостя-голова СУ Бразилії Ольга Горачук. Гарно прибрана зала, ялинка і колядки, а також різдвяні спомини — при борщику, куті і солодким впровадили всіх приявних у святочний настрій. Під звуки колядок голова Відділу перевела грошеву збірку і цей дар-колядку, доповнивши до суми 100 дол., призначено на Український Музей в Нью-Йорку.

Наталія Загайкевич,
пресова референтка

61-ий ВІДДІЛ СУА, ВИПАЇ, Н.ДЖ.

(Звіт з праці від січня 1980 р. до грудня 1980 р.)

В 1979 - 80 рр. бувша голова Відділу д-р Климишин-Дзінґала провела кілька разів сходини з наміром вибрати нову управу. Одначе ці спроби були неуспішні і праця відділу проходила без вибраної голови й управи.

Мимо організаційних труднощів, Відділ виявив таку діяльність:

СВІТЛИЧКА

При Відділі існує світличка, яку дбайливо провадить Оксана Стахів. **ЕТНІЧНИЙ РІЗДВЯНИЙ БАЗАР** в Morris Museum of Arts & Sciences Morristown, New Jersey грудень 1979 р.

На цім базарі різні етнічні групи продають і демонструють свої різдвяні страви. Наша участь пропагує українську культуру та дає змогу придбати фінанси.

ВЕЛИКОДНЯ ВИСТАВКА В БІБЛІОТЕЦІ В ВИПАЇ — березень 1980 р.

Бібліотекарка просила членок Відділу, щоб поінформували слухачів про великодні звичаї і przygotowали великодню виставку в бібліотеці.

Приготовано виставку писанок і світлин, пов'язаних з великодніми звичаями. Виставка тривала цілий місяць.

Один вечір був присвячений для публіки щоб поінформувати її про звичаї і показати писання писанок. Л. Таранько демонструвала писання писанок, а С. Мулик оповідала про великодні звичаї. Було багато присутніх і зацікавлених цією тематикою.

ВЕЛИКОДНИЙ БАЗАР — квітень 1980 р.

Цей базар фінансово забезпечує Відділ на цілий рік.

Червень 1980 р.

Відділ зробив прощальний вечір Магді Кольцо. Вечір відбувся в ресторані, під час якого членки в товариській атмосфері побажали М. Кольцо щасливого новосілля.

Вересень 1980 р.

"РОЛЯ БАТЬКІВ у ВИХОВАННІ ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ" — доповідь приготував д-р Андрій Савицький з Мілвліа, Нью-Дж. Д-р Савицький висловив погляд, що дитину, яка володіє двома мовами, можна вважати обдарованою дитиною.

А. Косоноцька,
секретарка

д-р Климишин-Дзінґала,
голова

65-ий ВІДДІЛ СУА "ДОЧКИ УКРАЇНИ", НЬЮ БРОНСВІК, Н.ДЖ.

Згода Марти Цимбалістої працювати дальше як голова Відділу, дала запоруку успішної діяльності. Відділ, а особливо голова, енергійно працювали над приєднанням нових членок, над втриманням добрих внутрішніх і зовнішніх взаємовідносин та в культурно-мистецькій діяльності.

Відділ відбув 9 ширших сходин, загальні річні збори і одні надзвичайні ширші сходини. На загальних зборах зроблено заходи, щоб членки платили передплату "Нашого Життя" через Відділ. Число передплатниць — 32, а число членок з нововписаними 35. Відділ вплатив на Пресовий Фонд 165.00 дол. (обов'язкових 100 дол. і 65 дол. добровільних датків як замість квітів).

16-го січня голова прочитала привітання з Новим Роком для 4-го молодечого Відділу, бажаючи їм успіхів у їх праці. Традиційна "Щедрівка" пройшла з ентузіазмом, а дохід вислано двом "бабусям" — одній у Німеччині — 100 дол., а другій в США — 60 дол.

22-го січня членки взяли участь у відзначенні Січневих Роковин Української Державности і підписанні прокламації в будинку міської управи та піднесенні прапора.

2-го лютого відбуто поїздки до Принстону. Це була товариська зустріч членок, щоб побачити сатиру Мольєра "Скупар". Голова заініціювала уродини кожної членки на кожних ширших місячних сходинах, що прийнято з ентузіазмом.

14-го лютого продискутовано довідник — запитник Х. Винар з Кольорадо: "Розшукування за першими українськими поселенцями" в нашій околиці. Тому що між членками знайшлися дві родом з перших поселенців, Наталка Павлов зобов'язалася репрезентувати Відділ на зборах "Ethnic Coalition of Eastern European People".

2-го березня — річні загальні збори Відділу. Перевибрана голова, М. Цимбаліста привітала гостю з Централі д-р Іванну Ратич, що з'ясувала потребу взаємного зрозуміння і співпраці між Централєю і Відділами. Відділ з цієї нагоди обговорив ближчу співпрацю з 92-им Відділом в Менвіл.

16-го березня відбулася доповідь д-ра Д. Стахова (в

Менвіл) "Вітаміни і наше здоров'я". Жива дискусія після доповіді була доказом зацікавлення.

19-го березня — сходини, присвячені Т. Шевченкові. Голова прочитала коротку змістовну доповідь і вірш В. Лесича — "Смерть Шевченка".

23-го березня членки взяли участь в Окружному З'їзді, яким проводила членка Відділу д-р І. Ратич.

16-го квітня — надзвичайні ширші сходини, присвячені заслуженій членці Анні Дмитерко-Ратич. Вона поділилася з присутніми своїми пережиттями як учасниця Української Галицької Армії. Відділ гордий, що має членку співучасницю Визвольних Змагань.

26-го травня Відділ включився до етнічного фестивалю в Гайленд Парк., хоч був це довгий кінець тижня, членки М. Слободян, Л. Ощудляк, Т. Шавалей і О. Папроцька і їх чоловіки причинилися до його успіху.

15-го червня — "День Батька", як щороку відсвятковано роздачею "квітки" після Богослуження.

18-го червня — передвакаційні сходини і підсумки розшуків світлин перших поселенців в околиці Нью Бронсвік. Членки К. Кузув, Н. Павлов і Н. Протиняк присвятили багато часу цій справі, а Н. Павлов придбала цінну книжку "СУА за час 1925 — 1940 років".

Продискутовано плян праці на післявакаційний сезон, зокрема придбання фондів на Український Музей і крамничку. Запляновано висвітлення прозірок.

17-го вересня — обговорення оголошення, привіту і поїздки на Конвенцію СУА. Пресова референтка вислала знімок Відділу з привітом до Конвенційної Книги, а голова переслала придбані членками оголошення.

10-го жовтня — членки взяли участь в "Дневі Союзянки", продавали льоси, печиво, а організаційна референтка Д. Гусар зайнялася продажем образів нашої членки О. Круцької.

Голова М. Цимбаліста була присутня як делегатка на XIII Конгресі УККА в Філядельфії, про що докладно інформувала членство, а Д. Орхівська і Н. Головінська взяли участь як гості.

15-го жовтня — музейна референтка Ф. Стек вислала дрібні дарунки до крамнички Українського Музею, які членки вишили під час літніх вакацій. Ф. Стек також влаштувала на терені Перт Амбою показ писання писанок для різних етнічних груп, між ними і китайської.

24-го жовтня членки Відділу, Сестрицтво і приятелі спільно відбули поїздку до "Consumer's Research Center" в Енгелвуді. Прихід призначено на відновлення церкви в Нью Бронсвік.

9-го листопада М. Цимбаліста і Д. Гусар взяли участь в Міжклубній Конференції організаційних референток у Філядельфії.

16-го листопада — День Українського Музею в Нью Бронсвік. Інформативна доповідь д-ра Б. Цимбалістого і висвітлення прозірок, здобули п'ять нових членів Українському Музеєві.

19-го листопада — ширші сходини, підсумки праці і підготовка до загальних річних зборів, придбання нових членів до Музею.

14-го грудня — в приемній святочній атмосфері, в гостинному домі членки П. Протиняк, Відділ відбув різдвяно-святочні сходини. Членки прийшли до переконання, що такого роду сходини є побажані, бо не тільки зближують нас при гутірках, але рівночасно дають змогу полагодити біжучі справи.

18-го грудня — на звернення суспільної опіки, щоб Відділ наш заопікувався родиною в Бразилії, вислано 30 дол., а

членка Н. Протиняк їдучи до Бразилії, зобов'язалася сконтактуватися з нашими поселенцями. Суспільна референтура Відділу дбала, щоб відвідувати хворих членок, а в загальному можна ствердити що як заходить потреба, то кожна членка спішить з допомогою, особливо секретарка О. Городецька дбає про листовний контакт. Тут слід згадати, що кожна імпреза, доповідь чи ширші сходини Відділу проходять успішно завдяки господарським референткам: П. Шавалей і С. Лонишин, які дбайливо приготвляють буфет.

Відділ є заступлений референткою зв'язків в культурно-мистецькій ділянці в англомовному світі — К. Кузув, С. Лонишин, Л. Ощудляк, а також є членом місцевого УККА і має дві делегатки — Т. Панкевич і Г. Луців. М. Цимбаліста провадить листування зі сестрою політ'язня в порозумінні з Окружною Управою. Відділ співпрацює з Окружною Управою, вплатив всі повинності до Централі.

Ярослава Букачевська,
пресова референтка

70-Й ВІДДІЛ СУА ІМ. ВІРИ БАБЕНКО, ПАССЕЙК, Н.ДЖ.

Хроніка за 1980 рік.

Загальні збори Відділу відбулися 10-го лютого 1980 р., на яких головою вибрано Олену Площанську.

На засіданні управи 10-го березня накреслено плян праці на біжучий рік, та зараз таки вибрано п'ять делегаток на Окружний З'їзд СУА, що відбувся 23-го березня 1980 р. Треба підкреслити, що Відділ вдержує активний зв'язок з Округою. Доказом цього хай послужить факт, що аж чотири членки входять в склад її управи (О. Буртик, М. Мартинюк, О. Площанська і О. Порожняк). Численну участь приймали членки у спільній імперезі Округи, як "Дневі Союзянки", для якої то розпродали багато льотерійних квитків на виграш різних експонатів і тим самим причинилися до збагачення фінансів.

Відділ є членом УККА, бере активну участь у всіх його починах, як сходах, у відзначуванні Роковин 22-го Січня, внутрі нашої громади, як теж і назовні в урочистому підписуванні прокламації "Дня Незалежности" посадниками міст Пассейку, Кліфтоу і Патерсону. Співпрацює не тільки з місцевими організаціями і установами, що є в системі УККА, але теж з громадою в усіх починах загального характеру.

В березні з рамени УККА, Відділ брав участь в Нью-Йорку в протесті в обороні Юрія Шухевича, та інших політ'язнів.

В квітні членки в повному складі приймали участь у відзначуванні 30-літнього ювілею місцевої Пластової Станиці. Допомогали перевести традиційну імпрезу "Свячене" для "Клубу Сеньйорів", що їх зорганізувала і очолила одна з членок Відділу. Старшим, немічним людям на місцях несе вона моральну і матеріальну поміч, за що заслуговує на публічне признання і подяку.

В травні на ширших сходах відзначено річницю смерті композитора Володимира Івасюка.

Під час виборчої кампанії членки брали участь у зустрічі нашої громади з віцепрезидентом Волтером Мондейлом в домі адвоката М. Смородського в Ратерфорді, Н. Дж.

На запрошення пассейсько-громадсько-американського комітету, членка Тамара Гурин репрезентувала

Відділ на прийнятті, влаштованому для посадника Пассейку.

В червні Відділ спонзорував виставку образів нашої членки малярки Софії Петеш. Частина приходу з цієї імпрези в сумі 100.00 дол. жертвовано на малювання місцевої церкви.

В жовтні при участі поважного числа членок та гостей Відділ вшанував святочним вечором своїх членок-піонерок Союзу Українок ще на рідних землях, які колись клали підвалини під цю організацію. Ними були: Марія Желецка, Стефанів Квасовська, Осипа Кобзар, Іванна Медвідь, Катерина Михаськів, Євдокія Матвіїшин, які репрезентували Галицьку область, та Марія Химинець — Закарпаття. Цією особливо імпрезою вміло проводила культурно-освітня референтка Дарія Колатало.

В грудні для придбання фондів влаштовано різдвяний базар, який пройшов з моральним і матеріальним успіхом. Членки ходили з колядою, як теж переводили збірку на листи.

Всі зобов'язання до Централі і Округи вирівняно. Оцінюючи значення Українського Музею, Відділ став одним з перших його членів і меценатів. До крамнички Музею передано сім вишиваних подушечок на голки і два образки з України прикрашені соломкою.

Членка Ірина Чайківська, яка займає пост секретарки в Головній Управі СУА заохочує всіх стати членами музею.

У звітовому році Відділ присвятив багато уваги допомозі потребуючим нашим людям в Європі і Бразилії. Суспільна опіка, що її очолює Олена Бобеляк з допомогою

заступниці голови М. Бакалець працює задовільно. До Європи вислано сім посилок-бандероль, до Бразилії вісім пачок з одягом і книжками потребуючим, багатодітним родинам. Членки О. Площанська і О. Бобеляк спонзорують двоє студентів у Бразилії, а М. Стефанів учня місцевої школи Українознавства. Членка М. Стефанів передала Відділові суму 130.00 дол., що їх зложили присутні на панахиді її мужа бл. п. Михайла Стефанева замість квітів, яку використано на оплату посилок.

Відділ нараховує 55 членок. Продовж ділового року відбуто сім ширших сходин і чотири засідання управи. На сходинах перечитували і передискутовували письма і обіжники Головної та Окружної Управ та інших організацій. Крім ділової частини були також доповіді, читання замітних статей з нашої преси тощо. Часто культурно-освітня референтка Дарія Колатало з притаманним їй гумором розважала членок читанням гуморесок власного пера. Після сходин господарська референтка М. Цапар гостила членок солодким і чаєм.

Відділ зібрав кілька оголошень і закупив одну сторінку в Конвенційній Книзі з нагоди 19-ої Конвенції СУА.

Наприкінці хочу відмітити жертвенність та працюовитість всіх членок Відділу (особливо нашої незаступимої касирки Єви Лужняк), які ніколи не відмовлялися, коли заходила потреба будь-що зробити.

Марія Стефанів,
пресова референтка.

75-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. КОНСТАНТИНИ МАЛИЦЬКОЇ, МЕЙПЕЛВУД, Н.ДЖ.

(Рік діяльності 1980 р.)

*Група членок 75-го Відділу і голова
Окружної Управи Ліда Гладка*

Відділ нараховує 37 членок. В січні 1980 р. Відділ відбув свої загальні збори, на яких вибрано головою Наталію Питляр.

Відділ раз у місяць відбуває засідання управи, а 3-ій четвер кожного місяця є призначений на сходини всіх членок. Для зацікавлення членок намічуємо різноманітну програму.

4-го квітня членки відвідували самотніх і хворих старших громадян з нагоди Великодніх Свят і дарували їм кошечки зі свяченням.

3-го травня Відділ влаштував панель "Жінка в Україні" в залі церкви св. Вознесіння в Мейпелвуді. Панелістками були: Надія Світлична, Раїса Мороз і д-р Ніна Строката-Караванська. Темою вечора було познайомитися з обста-

винами української жінки в Україні, пізнати її життя та можливість плекати українську культуру, релігію, звичаї і мову. Також була виставка вишивок роботи жінок-політичних в'язнів. Вечір відбувся дуже успішно з численною публікою. Частина доходу була призначена на поміч політв'язням в Україні.

15-го травня був виклад Михайла Бойка про вражіння з подорожі по Туреччині.

18-го травня Відділ зорганізував поїздку з старшими громадянами до Українського Музею в Нью-Йорку.

19-го червня представники компанії "Деко Плент" мали гутірку про доглядання різного роду домашніх рослин.

22-го червня відбувся пікнік для членок і їхніх родин в Нью-Джерзі.

13-го до 14-го вересня Відділ брав активну участь в Між-етнічному Фестивалі в історичному Терміналі в Ліберті Парк в Джерзі Сіті, де членки займалися продажем українського печива.

28-го вересня Відділ влаштував "Показ моди" за українськими народними та за сучасними зразками. Показ проектувала і виконала А. Кульчицька з Чикаго. Показ відбувся в Українському Народному Домі в Ірвінгтоні. Одяги презентували членки Відділу. Це був показ українського народного вбрання з різних околиць України та стилізовані сукні з приміненням кольорової вишивки.

5-го жовтня членки брали участь у "Дневі Союзянки", що відбувся в церковній залі св. Івана Христителя в Ньюарку.

27-го жовтня Розалін Картер відвідала нашу школу св. Івана Христителя та провела ввічливу бесіду із громадянами старшого віку, які є під опікою суспільної опіки Відділу.

1-го листопада Відділ влаштував вдруге "Вишивані

вечерниці" в залі Українського Народного Дому в Ірвінгтоні. Грала дві оркестри — "Іскра" і "Амор". Атракцією вечора були нагородди, які роздавала Оля Луків за найкращі вишивані довгі сукні, короткі суконки, блузки, мужеські сорочки і краватки. Також було льосування торта, прикрашеного вишивкою. Вечір був дуже вдалий і веселий, з великим моральним і матеріальним успіхом.

20-го листопада загостила до Відділу організаційна референтка СУА Ірина Кіндрачук, яка виголосила гутірку про "Майбутність СУА". Наш Відділ в тому часі прийняв 5 нових жінок в членки: Соня Дубас, Ольга Смул, Галя Поручинська, Стефані Ванніс і Дарія Менцінська. В листопаді в "День Подяки" Відділ брав участь в організуванні і приготуванні обіду для сеньйорів в бюрі Суспільної Опіки в Ньюарку.

19-го грудня членки відбули "Різдвяну зустріч" у гостинниці "Нілс Нью Йоркер".

Ольга Луків,
пресова референтка

86-ИЙ ВІДДІЛ ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, НЬЮАРК, Н. ДЖ.

Звіт за 1980 рік.

86-ий Відділ ім. Олени Теліги Ньюарк, Н.Дж. Від ліва: М. Полянська, О. Третьяк, Л. Гуралечко, В. Легедза, Я. Балабан, В. Васічко, Н. Іванчук, О. Гнатейко, Л. Гайдучок, К. Воловодюк.

Впродовж року Відділ відбув 3 сходи́ни управи і 8 ширших сходин. Відділ придбав 4 нові членки і тепер нараховує 54 членки.

Ширші сходи́ни ми організували з малою, але цікавою програмою, щоб в цей спосіб зацікавити і заохотити союзянок до спільної праці.

На перших сходи́нах відбувся показ ручно гаптованих китайських скатертей. Марта Скорупська дала цікаву доповідь, ілюстровану прозірками про подорож до Китаю. Прозірки з Південної Африки висвітлила Марійка Гельбіг. Відтак Ірине́й Юрчук висвітлив прозірки з Гаваїв. Показ прибирання тортів перевела Володимира Рубель.

22-го березня 1980 р. Відділ влаштував імпрезу для нашої громади "Вечір спогадів про Володимира Івасюка".

Влаштовано також великодню виставку писанок, кераміки, різьби і вишивок для американської публіки в новій, модерній бібліотеці в Милбурн, Н. Дж.

Для придбання фондів на потреби Відділу влаштовано продаж печива. 5-го жовтня 1980 р. відбувся "День Союзянки", на якому Відділ мав стіл з весільними короваями. Своім гарним і оригінальним виглядом, стіл звернув увагу всієї публіки.

11-го жовтня 1980 р. відбувся показ моди — проекту Євгенії Тріски, з якого чистий дохід в сумі 200.00 дол. призначено на розбудову Українського Музею в Нью-Йорку. З цієї нагоди кілька громадян вписалося в члени Музею. Наш Відділ став вдруге меценатом Українського Музею.

7-го грудня 1980 р. відбувся наш традиційний різдвяний базар, який пройшов успішно.

Наш Відділ має стипендистку в Бразилії, передплачує "Наше Життя" для "бабусі". Переслав 70.00 дол. для "бабусі" в Європі, переслав різдвяний дар в сумі 50.00 дол. до Бразилії для родини, яка має 14 дітей. Вислано харчеву пачку для сестер-монахинь в Європі.

Відділ співпрацює з іншими організаціями на нашому терені.

5 членок було в управі Округи, одна в Екзекутиві СУА і дві в управі Українського Музею в Нью-Йорку.

Володимира Васічко,
голова.

**92-ИЙ ВІДДІЛ СУА,
ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ
МЕНВИЛ, Н. ДЖ.**

Звіт з діяльності за 1980 р.

*92-ий Відділ СУА в Менвил, Н.Дж.
Фрагмент з вистави українського на-
роднього мистецтва в бібліотеці в
Менвил, Н.Дж.*

В квітні 1980 року спільно з Відділом СУА в Нью Бронсвік, відбулася імпреза для ширшої публіки, на якій д-р Д. Стахів виголосив реферат п. з. "Вітаміни і здоров'я". Було багато присутніх, які виявили велике зацікавлення темою.

В цьому місяці відбулося свято в честь Т. Шевченка. Програму виконали діти союзянок.: Ліда Жук відчитала реферат про Шевченка, Зіна Жук і Маруся Окопна декламували вірші. Членки відспівали "Заповіт".

На пропозицію Публічної Бібліотеки у Менвил, день 11-го вересня проголошено "Українським Днем". З цієї нагоди влаштовано виставу українського народнього мистецтва. У програмі вечора були висвітлені прозорки з поясненнями про українську вишивку. Протягом вересня у вестибюлі бібліотеки були виставлені експонати-зразки українського мистецтва. Дирекція бібліотеки заявила, що на цю імпрезу прийшло рекордове число глядачів. В цей час в пресі появилися знімки з вистави та стаття про Україну.

Продовж літа членки розпродували квитки на льотерію, яку Відділ переводить щодругий рік. Виграші були у формі грошових купонів у склепах міста Менвил. Союзянка Анна Захарко вишила подушку на виграш.

Під час щорічної традиційної забави в жовтні витягано квитки для щасливців. Дохід з льотерії в сумі 600 дол. розподілено так: "Наше Життя" 100 дол. Виховний Фонд СУА 100 дол. Суспільна опіка СУА 200 дол., політичні в'язні 100 дол., місцева харитативна організація "Елкс" 100 дол.

Відділ брав участь у "Дневі Союзянки" та в організаційній конференції у Філядельфії. Ми є меценатом Українського Музею в Нью-Йорку і для його потреб вислано 12 тузенів ниток до вишивання.

Леся Борщ збрала інформації про довколишні українські церкви та установи, які вислано до Централі.

Таня Рішко підготувала плян святкування Свят-Вечора для членок, їх родин і приятелів. Пріся Яцук, голова, поробила заходи у садника міста Менвил для відзначення 22-го Січня Днем Української Незалежности, на що дістала позитивну відповідь.

Леся Борщ,
секретарка.

100-ИЙ ВІДДІЛ СУА, КАРТЕРЕТ Н.ДЖ.

Хроніка за 1980 рік.

Відділ існує вже 13 літ. Начислює 20 членок. В 1980 р. вибула одна членка, а прибуло 4 молодих.

Як щороку 12-го січня відсвятковано традиційний Свят-Вечір. В присутності о. архімандрита Поспішила і його приятеля отця з Німеччини посвячено просфору. Коляда "Бог Предвічний" і гарна програма вечора єднала нас в одну родину.

В січні Відділ брав участь у підписанні проклямації з нагоди роковин "22 Січня" в місті Картереті, а опісля в урочистій академії. Відділ є членом місцевого відділу УККА і бере спільну участь в кожній ділянці праці й у імпрезах, які організує УККА.

Кожна членка належить до Сестрицтва при церкві, а наш о. парох дуже прихильно ставиться до нашої організації, радіє нашою працею і завжди є присутній на наших імпрезах. Членки вкладають багато праці для громади. Разом з другими жінками помагають приготувати вареники і в той спосіб причиняються до сплати довгу за Український Горожанський Клуб, в якому маємо свою домівку, (має теж її молодь СУМА) і малу залу на імпрези і прийняття. На 13-ий Конгрес УККА у Філядельфії Відділ вислав дві делегатки.

В вересні членки Відділу брали активну участь в фестивалі Картерету. Молоді членки влаштували гарну виставку народнього мистецтва в місцевому банку продовж одного тижня. Виставка викликала велике зацікавлення чужинців.

Відділ зорганізував автобус на здвиг СУМА в Елленвил, куди поїхали майже всі членки. Цей автобус дав також змогу багатьом громадянам старшого віку поїхати на здвиг.

В грудні мали ми дуже гарний і успішний чайний вечір. Гості між ними й діти провели приємно час при солодкім і чаю. Під час вечора відбулася льотерія. Для придбання фондів приготуємо різні прийняття, як христини, градуації, уродини і в цей спосіб здобуваємо фінансові засоби на наші обов'язкові вплати до організації. Ми ніколи не здовжені в Централі чи Окрузі. Наш Відділ є членом Українського Музею, до якого вплатили ми 100 дол.

Марія Васічко,
секретарка.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ:

Для вшанування світлої пам'яті почесної членки Союзу Українок Америки бл. п. **Ганни Дмитерко-Ратич** зложили:

ЕКЗЕКУТИВА СУА:

На Український Музей в Нью-Йорку **45.00 дол.**

В тому: **по 10.00 дол.:** Іванна Рожанковська, Олександра Різник, Христя Навроцька, Марія Савчак

5.00 дол.: Уляна Старосольська

На Пресовий Фонд "Нашого Життя" **55.00 дол.**

В тому: **по 10.00 дол.:** Любов Волинець, Ірина Чайківська, Леся Кіршак, Ольга Гнатейко, Олена Процюк,

5.00 дол.: Уляна Старосольська

65-ИЙ ВІДДІЛ СУА:

на Пресовий Фонд "Нашого Життя" замість квітів в пам'ять бл. п. **Анни Ратич** основниці і першої голови 65-го Відділу СУА — **60.00 дол.**

В тому: **по 10.00 дол.:** 65-ий Відділ СУА, Тамара і Порфірій Панкевичі, Дарія Гусар, Теодозія Коверко, Олександра Ощудляк

5.00 дол.: Ярослава Букачевська, Євгенія Милян

НА ЗБІРКОВУ ЛИСТУ:

на Пресовий Фонд "Нашого Життя" — **885.75 дол.**

В тому: **по 100.00 дол.:** О. Блавацька, О. і І. Ратичі

по 50.00 дол.: Т. і М. Царі

по 25.00 дол.: С. Микитка, ООЧСУ Відділ 33, Е. і Д. Ратичі, В. і Н. Саленко.

по 20.00 дол.: Я. Березовський, Я. і О. Городецькі, О. Лазор, В. і С. Недільські, Г. Прісак, Ал. Ратич, П. Савка, О. Цар, Р. і С. Цегельські, М. Ценко, Оксана І. і Лев Шури, Якубович і Родина.

по 10.00 дол.: О. Балах, А. Беніц, М. Блис, А. і У. Вовк, М. і М. Гатали, І. і Н. Головинські, Ліда Гладка, М. і Ф. Гольц, Марта Данилюк, О. і Я. Заремби, Ірена Кіндрачук, А. Кисілевська, Б. Лампіка, В. Матіїв, Ольга Муссаковська, Я. і Ал. Ощудляки, Е. Ратич, Л. і А. Ратичі, Ф. Стек, УНС Відділ 353, І. і О. Яцишини.

по 5.00 дол.: Білас М., Л. Бокало, Наталія Дума, Надія Данилюк, Ірена Комар, Ірена Качмарська, Оксана Лопатинська, Божена Ольшанівська, Наталія Павлишин, П. Папроцький, Д. Пенцак, П. Попів, Н. Рінник, Омеляна Рогожа, М. і М. Слободяни, Е. Цісик,

по 5.75 дол.: Е. Прядка.

На Український Музей в Нью-Йорку — **672.00 дол.**

В тому: **по 250.00 дол.:** О. і І. Ратичі

по 50.00 дол.: Д. і Д. Коструб'яки, А. і Л. Лемішки, Я. і Л. Ткачі

по 25.00 дол.: П. і О. Бокало, Я. і Я. Букачевський, М. Голуб,

Б. Котис, М. і Е. Леськів, ООЧСУ Відділ 33, УККА Відділ Нью-

Бронсвік і Бавнд Брук, В. і М. Цимбалісті

по 20.00 дол.: Гр. і Г. Добуші

по 15.00 дол.: Г. Котис, М. і М. Слободяни

по 10.00 дол.: Н. Рінник, М. і В. Ровенки

по 2.00 дол.: Н. Чарнецький

Разом зложили:

На Пресовий Фонд "Нашого Життя" — **1000.75 дол.**

на Український Музей в Нью-Йорку — **717.00 дол.**

Замість квітів на свіжу могилу дорогої товаришки бл. п. **Анни Дмитерко-Ратич** складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" а родині висловлюю щире співчуття

Михайлина Січинська-Орисік

У пам'ять бл. п. **Ганни Дмитерко-Ратич** складаю 13.00 дол. на передплату журналу "Наше Життя" для "Бабусі"

Г. Коренець

Замість квітів на свіжу могилу св. п. **Ганни Дмитерко-Ратич**, що відійшла у вічність 3-го квітня 1981 р. в лікарні міста Едісон, складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 20.00 дол. Нехай пам'ять про Покійну буде вічною, а земля Вашингтона — легкою.

Анастасія Козій

Замість квітів на свіжу могилу визначної дівочки і воїна св. п. **Анни Дмитерко-Ратич**, складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", Родині Покійної складаю мій глибокий і найщиріший вияв співчуття.

Софія Онуфрик

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Анни Ратич** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" складають 20.00 дол.

Богдан і Рома Федасюки

У світлу пам'ять Незабутньої бл. п. **Ганни Дмитерко-Ратич** складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 15.00 дол.

Вічна їй пам'ять!

Олена Блавацька, Балтимор Мд.

Замість квітів на могилу бл. п. **проф. Надії Литвиненко** складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Управа і членки 64-го Відділу СУА, Нью-Йорк

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Олени Шпачинської**, Мами нашої членки **Дарії Оріховської**, складаємо 35.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Родині Покійної висловлюємо щирі співчуття

Членки 65-го Відділу СУА, Нью-Бронсвік

Замість квітів на могилу бл. п. **Михайла Форовича** батька членки 29-го Відділу, складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Родині висловлюємо щире співчуття.

Членки 29-го Відділу СУА, Чикаго, Ілл.

В світлу пам'ять моїх покійних Родичів бл. п. **Анни і Іллі Войчаків**, складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Анастасія Псуй, членка 28-го Відділу СУА

В пам'ять Дорогої і невіджалуваної бл. п. **Катерини Дроздик**, бувшої голови і почесної членки 1-ого Відділу СУА, складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Емілія і Андрій Ройовські

Замість квітів на могилу бл. п. **Марії Голубович**, матері нашої членки **Лярисі Пенцак**, складаємо 15.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а родині висловлюємо глибоке співчуття

Членки 86-го Відділу СУА, Ньюарк, Н. Дж.

Т. БІЛЕЦЬКА

Ілюстрація Е. КОЗАКА

РОЗМОВА ДОНІ З МАМОЮ

Вибралась мати з своєю маленькою донечкою до бабуні в гості. Посадила її перед дзеркалом і стала чепурити. Чесала коси, вплітала стрічки... Доня тішилась стрічками, а далі спитала:

— Мамо, якого вони кольору?

— Голубі, як твої очка, — сказала мама.

Сподобалось доні, що в неї оченята, як незабудьки. Подумала й спитала:

— А які мої коси, мамо?

— Золотисті, доню, як пшеничне колосся.

Усміхнулась доня вдоволена.

— А губи, мамо?

— Червоні, — сказала мати.

— Червоні, як що, мамо?

— Червоні, як ягідки калини. Але тепер, доню, я тебе щось спитаю. Якого кольору земля?

— О, я це знаю, мамо. Земля чорна.

— Чорна, як що, доню?

Глянула доня на свої рученята, засоромилась і відразу побігла до умивальника.

А чому діти?

РОМАН ЗАВАДОВИЧ

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК

Я несу гарну китицю квітів,
Подарунок матері своїй,
І в День Мами з цілунком-привітом
Щастя-втіхи бажаю я їй.

Мама милує очі квітками —
Я ж читаю з очей дорогих,
Що найкращий дарунок для мами —
Як я добрий до неї, до всіх.

ЮРІЙ ЯРМИШ

МУЗИЧНА ІСТОРІЯ

(КАЗКА)

Під самою стелею, у кришталевому настінному люстрі, тремтячи, завмирили останні звуки музики.

— Це було чудово! — казали люди, залишаючи залю. В очах у декого блищали сльози. Так-так! Сльози. Адже прекрасне викликає не тільки веселі усмішки.

Невдовзі усі розійшлися. Пішли й музиканти.

Погасли люстри в залі. Стало темно і в коридорі. Тільки цікавий місяць зазірав у вікно.

Запала тиша. І раптом клацнула кришка футляра і висунулася довга мордочка франтуватого Кларнета.

— Ось ми й самі! Тра-ля-ля! — проспівав він і всівся на край футляра так, що його блискучі клапани засяяли у місячному промінні, немов самоцвіти.

І відразу ж заклацали кришки інших футлярів — великих, середніх і зовсім маленьких.

— Ох, і довелось сьогодні попрацювати, — сказав, відсапуючись, Барабан. — Я зі шкіри пнувсь, зате мене краще від усіх було чути. Ви звернули увагу, як мені апльодували?

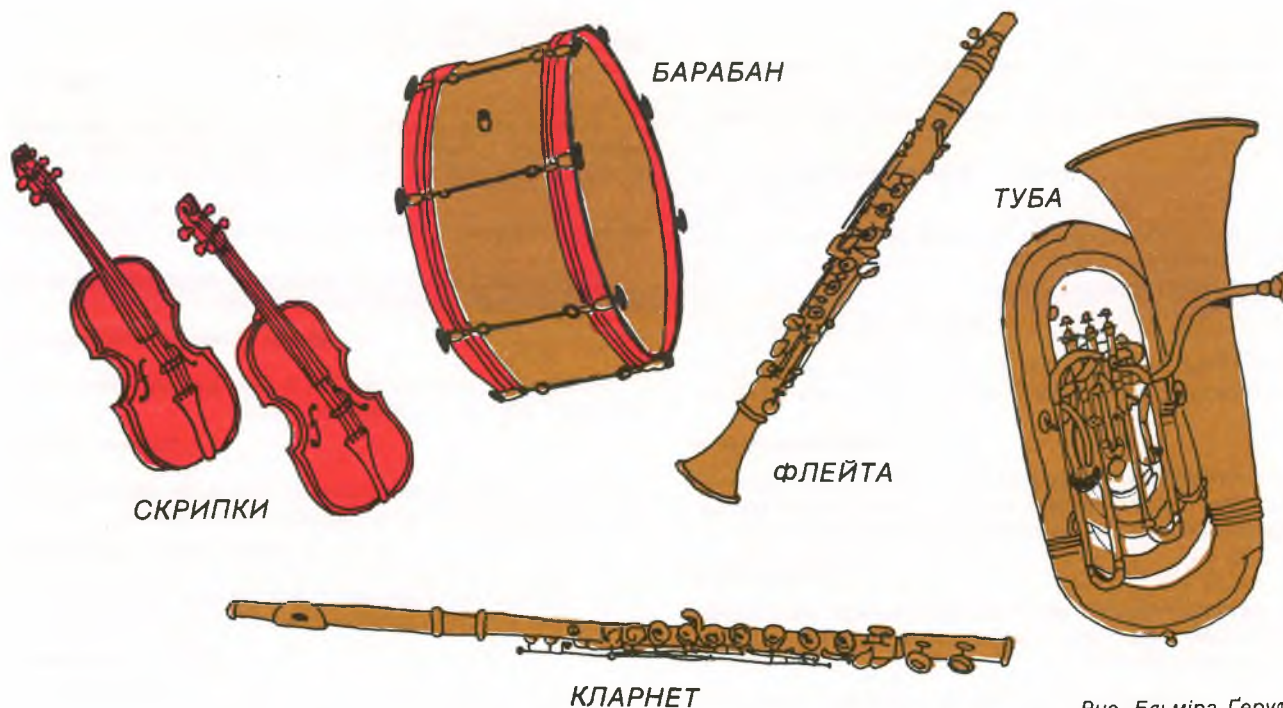

Рис. Ельміра Геруляк

— Зовсім ні, — пискувала Флейта, — більше за інших аплюдували мені!

— Ну, знаєте, — обурено пробасив Тромбон, — це несправедливо-о-о! Адже найголовнішу пар-ртію виконував я!

— Ха-ха-ха! Ви тільки послушайте, що вони кажуть, — застрибав на футлярі Кларнет. — Ви тільки послушайте!

— Облиште сваритись, це нерозумно, — кокетливо вигнувши довгу шию, проспівала Перша Скрипка, — всі прийшли заради мене.

В суперечку втрутилися Тарілки, Вальторни.

Лише старий Контрабас тихенько зідхнув. Він прожив на світі не один десяток років і знав, чим закінчуються такі суперечки.

Фагот спробував помирити інструменти:

— І чого ви галасуєте? Хіба справа в тому, хто головніший?

Але на його добродушне бурчання ніхто навіть уваги не звернув.

Інструменти лементували, поки не захрипли. І кожний з них потихенько вирішив, що вже в завтрішньому концерті він покаже себе, доведе всім, хто в оркестрі головний.

Увечорі гарно вбрані, усміхнені люди прийшли в осяяну вогнями залю.

Пролунав третій дзвоник. На сцену вийшов артист і назвав твір великого композитора.

Люди завмерли, чекаючи...

Диригент дав знак Скрипкам. Вони повинні були почати мелодію, яка вже сто років хвилює людські серця.

Але що це?

Замість чарівних звуків Скрипок раптом зовсім недоречно заляскали Тарілки, відразу збивши з ритму оркестру.

Диригент обурено постукав паличкою об пюпітр. Та це не допомогло.

І що скоїлось!

Скрипки верещали, мов поросята. Барабан так гатив себе в бік, що аж шкіра луснула. Побачивши це, Кларнет зайшовся голосним сміхом. І тут на всю силу свого мідного горла заревіла товста велика Туба!

Музиканти з острахом дивилися на свої інструменти, що більше не слухались їх! Кожний інструмент грав своє, намагаючись заглушити інших. Вони не помічали, що люди, пройняті жахом, затикали вуха й вибігали з залі. Останніми втекли перелякані музиканти.

Коли зала спорожніла, інструменти отямилась. В тишині лунко прозвучав лагідно-буркотливий голос Фагота:

— Ну, бачите. І зовсім не важливо — хто головніший...

Та ніхто не відповів: інструменти від сорому сховалися в футлярі.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ:

Замість квітів на свіжу могилу в Торонто, Канада бл.п. **Антоніни Городиської**, матері нашої членки Ірини Іванчишин, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

**Управа І членки 82-го Відділу СУА
Нью-Йорк**

Замість квітів на могилу бл. п. **Анни Бойчук**, матері моєї доброї приятельки **Дани Дикої**, складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Дарка Маркусь з родиною

Замість квітів на могилу бл. п. **Анни Бойчук**, матері **Дани Дикої**, складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 25.00 дол.

Надя Граб, Чикаго

Замість китички любистку і маків на могили моїх дорогих тата і мами бл. п. **Петра І Анни** з дому **Ляурау Дибко**, складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Ірина Дибко

В тринадцяту річницю смерти дорогого мужа, тата і дідуня бл. п. **Миколи Сиротюка** складають 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Таня Сиротюк, Славця Шумейко І Ганя Сміт

В пам'ять бл. п. актора **Лавра Кемпе**, з яким я ділила долю й недолю в українських театрах, складаю замість квітів 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Родині Покійного складаю щире співчуття

Олена Бенцаль-Карпяк

Замість квітів на свіжу могилу незабутньої бл. п. **Надії Литвиненко** складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Евгенія Рубчак

Замість квітів на могилу бл. п. **Марії Голубович**, матері п. **Лярисы Пенцак**, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а родині складаємо щире співчуття

А. Б. Кравчуки, Мейпелвуд, Н. Дж.

Замість квітів на могилу бл. п. **Евгенії Храпливої** складаю 20.00 дол на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

**Ярослава Панчук з родиною
Чикаго, Ілл.**

Вшановуючи пам'ять дорогого **Шваґра і Вуйка**, нашого незабутнього **Деди бл.п. інж. Богдана Рака** у сороковий день Його переходу у вічність, складаємо на "писанку" Українського Музею 100.00 дол.

Стах, Марта і Андрій Яроші.

В пам'ять **Анни Ратич** складаємо 25.00 дол. на потреби Українського Музею в Нью-Йорку.

Т. Рішко — голова, М. Стахів — касир,
за 92-ий Відділ СУА, Менвил, Н.Дж.

Замість квітів на могилу бл.п. **д-ра Олександра Хомина** складаємо 25.00 дол. на Український Музей.

д-р Микола Гнатчук з дружиною Іреною.

В пам'ять моєї **сестри Наталки**, що відійшла у вічність в Україні, складаю 15.00 дол. на Український Музей.

Володимира Смик.

В пам'ять бл.п. **Гіроніма Рудницького** складаю 10.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку.

Ліда Бук.

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. інж. **Богдана Рака**, мужа бувшої голови **Окружної Управи СУА, Оксани Рак**, складає 25.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку

**Окружна Управа СУА
Оксана І. Щурова — голова, Євгенія Івашків — секретарка.**

Замість квітів на могилу бл.п. інж. **Богдана Рака** складаємо 50.00 дол. на Український Музей

д-р Марія і Мирослав Кознарські

Замість квітів на могилу бл. п. інж. **Богдана Рака** складаю 20.00 дол. на Український Музей

Оксана Ленець.

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Анни Дмитерко-Ратич** складаємо 25.00 дол. на Український Музей

Членки 92-го Відділу СУА

В пам'ять бл.п. **Дам'яна Горняткевича** мого незабутнього мужа складаю 50.00 дол. на Український Музей.

Дарія Горняткевич.

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Надії Литвиненко** складаємо 10.00 дол. на Український Музей

Оксана і Орест Ключфаси.

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. інж **Богдана Рака** на Український Музей зложили:

50.00 дол. Х. і Ю. Навроцькі, по 10.00 дол. М. і В. Барагури, Г. і М. Гошовські, М. Карпевич, С. Крушельницька, А. Никифоряк, М. Ржепецька, М. і М. Савицькі, У. Старосольська, по 5.00 дол. Л. Артимишин, і. Комар, Д. і Ю. Костеві, П. Книш.

У світлу пам'ять бл.п. інж. **Богдана Рака** на Український Музей в Нью-Йорку зложили:

по 25.00 дол. Іванна і Роман Бабяки, Ярослав і Ярослава Рублі, Марта і Роберт Торієлі, по 20.00 дол. д-р Богдан Бабій, Ірина і Іван Мокривські, Ліда і Володимир Гладкі, Ірина і Ярослав Щербанюки, 15.00 дол. Ірина Гладка.

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Юрія Литвина** на Український Музей зложили:

по 25.00 дол. Марія і Віктор Роговські, Ольга Тритяк, д-р Юрій і Оксана Тритяки, д-р Ігор і Марта Федорові, по 10.00 дол. інж. Ярослав і Олександр Ощудляки, Анастасія Псуї, по 5.00 дол. Анастасія Бохонок, Іван і Звенислава Котрили.

Замість квітів на могилу бл.п. **Марії Олени Яріш**, дружини нашого ветерана **ОБВУА Петра Яріша** в **Рочестері, Н.Й.**, складаємо 25.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку.

Управа Ветеранів ОБВУА, Рочестер.

Місто квітків на концерт на розбудову Українського Музею зложили: 24.00 дол. **О. і М. Яроші**, 20.00 дол. **М. і Ю. Савчаки**, 20.00 дол. **Ольга і Ярослав Городецькі.**

Замість квітів на могилу бл. п. **Сурена Тер Карапетяна**, мужа **Володимири** з **Сінгалевичів Теркарапетян** мешканці будинку **Павла Гука** в **Джерзі Ситі** зложили суму 193.00 дол., а інші учасники похоронів 75.00 дол. — разом 268.00 дол. з того заплачено 18.00 дол. за оголошення "Замість квітів" у часописі "Свобода", а суму 250.00 дол. передано на Стипендійний Фонд в Бразилії.

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих і образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Аноніми не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 і по полудні від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646. Адреса: 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003

Продовження: КРИЗЬ ПОРИВИ ЖИТТЯ

Як звичайно при поразці, всюди бачили підступ і зраду. Наприклад, Василь, коли я вже вмостила у вагоні, попрощався зо мною, цілуючи мені руку. Хлопчаки це побачили й вирішили, що він лишається в большевиків і "зрадив Україну!" Я й не знала б цього, коли б через якийсь час не увійшов до вагону д-р Іваницький та відповів комусь через двері:

— Це не може бути, жінка тут!

Василь дійсно залишився ще в Києві для поладження різних справ. Поїзд відійшов без нього і він прибув щойно за три дні зі своїм Прилуцьким куренем. Весь той час я чимало наслухалася натяків і шпильок різних службовців. Але я не вважала за відповідне оправдувати Василеву відсутність, бо надто високо ставила його звання лікаря й відповідальність.

Перший довгий постій був у Вінниці. Тут ми розташувалися й почалася праця. Та склад Санітарної управи, що так привабливо запрентувався мені першого дня на двірці, цілком "оправдався". В міру віддалення нашого поїзду від Києва він меншав, і до Вінниці ми вже приїхали не в повному складі. Та незабаром повернулись ті, що "відстали". І так воно було й у дальшій мандрівці. При кожному переїзді Санітарної управи, склад управи зменшувався, бо не

всі хотіли рухатись і дехто таки й не повертався. А більшість по якомусь часі появлялась у новому місці постою.

Найгірша пригода стрінула нас під Жмеринкою. Туди ми виїхали з кінцем лютого 1919 року, пробувши місяць у Вінниці. Біля Жмеринки наш поїзд оточили большевики кулеметами й загрожували "пустити під откос". Протримали нас під такою перспективою кілька годин. Ми встигли вже попрощатися зі світом і між собою, бо погрози ці не були жартом. Але по поведеній відповідній агітації залізничники зняли раптом кулемети і відкрили нам вільний шлях на Проскурів. Можна й не дивуватися, що службовці Санітарної управи так лякалися переїздів і воліли пересуватись інакше.

У Проскурові був великий аптекарський магазин, чи склад, із колосальною кількістю медичного майна. Василь знав про те й думав його вивезти. Та всі його намагання в тому напрямку майже не дали висліді. Саботаж був у повному розпалі. Все були якісь перешкоди: то потрібного урядовця з ключами не було вдома, то не було потрібних возів чи вантажників, чи не приїхали на час. Завідуючий аптекарським відділом Санітарної управи Лютий-Лютенко робив надлюдські старання, щоб виконати наказ, але годі було цей пасивний опір перебороти. Частково тут діяла большевицька рука, а частково — страх перед большевиками, які йшли нам по п'ятах. Кожен завідуючий сподівався їх умилостивити до себе, приховавши для них левину долю того майна. Не знаю, яким обставинам можна завдячувати, що ще в таборі Олександрово був у нас цілий вагон медичного майна.

Продовження буде

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

**106-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ.
ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, ГАРТФОРД,
КОНН.**

Річні загальні збори відбулися 8-го лютого 1981 р. Від Окружної Управи була присутня Марія Гижа.

До нової управи ввійшли: Валя Чудовська — голова, Віра Ціропалович — заступниця голови, Люба Кінах — секретарка, Галя Воскобійник — касирка.

Референтки: Ольга Якимів — організаційна, Стефанія Пришляк — культурно-освітня, Соня Платош — виховна, Ірина Сивенька — пресова, Тереса Глух, Леся Дитюк — господарські.

Контрольна Комісія: Стефанія Сиротюк, Валя Лучкань і Катерина Зборовська.

Ірина Сивенька,
пресова референтка

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined — by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N. Y., N. Y. 10003

Subscription in the United States of America \$13.00, half year \$7.00, single copy \$1.30.

COUNTRIES OTHER THAN U. S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 13.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна ... 13.00 дол. піврічна 7.00 дол. Поодиноке число 1.30 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїй валюті, в сумі яка дорівнює вартості 13.00 американських доларів.

Printed in U. S. A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N. J., 07011
©Copyright 1981 Ukrainian Women's League of America, Inc.

*"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y. and at additional mailing offices" Return to "Our Life" Magazine, (USPS 414-660)
108 Second Ave. New York, N. Y. 10003
RETURN POSTAGE GUARANTEED*

*Взори з села Головниця, р-н Корець, область Рівне, Волинь. Зі збірки Валі Кузьмич.
Гора — рукав жіночої сорочки; внизу манжети.*